

Revista învățămîntului

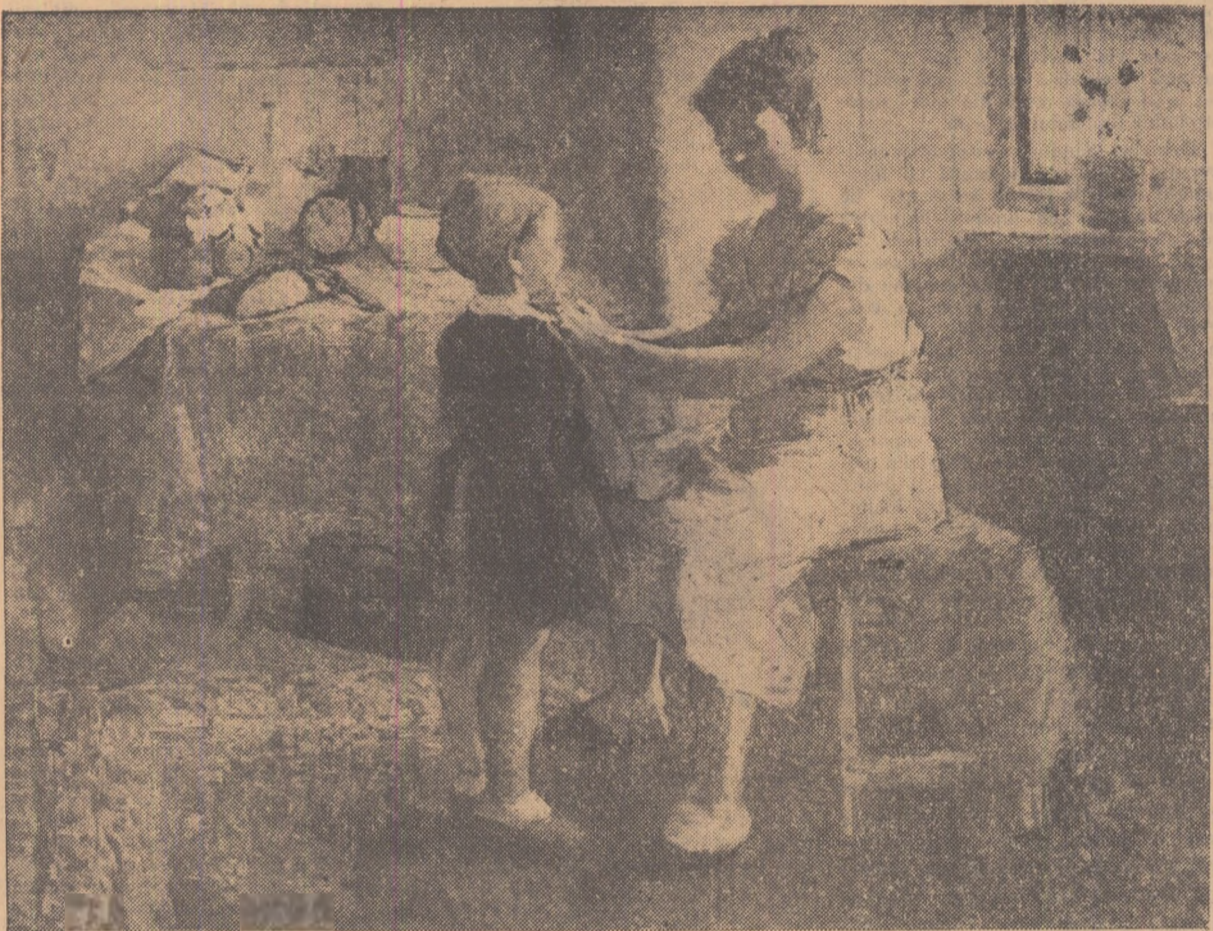
organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 434

vineri 6 septembrie 1957

6 PAGINI 25 BANI

În întîmpinarea noului an școlar

TITINA CALUGARU, „Prima zi de școală”

Spre noi succese

C urînd de tot, strălucite, uși, curțile școlilor vor tresăla din nou de bucuria pașilor tinerețului școlar. Vacanța își oferă ultimele bucurii cu dărnicia unor zile aurii, tîrziu, de toamnă. „Începe școala” auzi în fiecare casă. Aici se fac pregătiri pentru pornirea unui „voinic” de 7 ani în clasa I-a. I s-a cumpărat ghiozdan sau i s-a cucerit o trasă, i s-a cumpărat un album, o aritmetică, calcule, creioane și gumă. Toate sînt noi-nouie și au un miros atât de plăcut! Dincolo se îmbracă cu dragoste cărțile și caletele pentru clasa în care a promovat băiatul sau fetița. Librăriile sînt lînce de părinți și școlari. Unii părinți se gîndesc cu grijă cum va face față fiul lor în școala medie. Copiii își fac planul de viitor. Peste tot gînduri, speranțe, hotărîri pentru lucruri mari.

În mai toate satele și orașele țării școlii sînt gata sărute și, prin gemurile străvezii, lumina străbate în voie. Învățătorii și învățătoarele grîzilor împodobesc de zor clasele. Să le placă școlarii cînd vor intra. Să se simtă bine. Pe alocurea s-au terminat de construit noi săli de clasă, noi clădiri școlare, s-au pus în funcțiune noi internate. Numai în regiunea Pitești sînt gata pregătite 17 noi internate sătești.

Au mai rămas numai cîteva zile și mai sînt aștepta de făcut! Experiența frumoasă, despre care au aflat zilele acestea învățătorii și profesorii la consfățiri, i-a stimulat mai mult. A aprins mai tare dorința de a munci mai bine. Se fac ultimele verificări ale recensămîntului, sînt vizitați părinții care încă n-au înțeles chemarea puternică a școlii. Învățătorii și profesorii răsfoiesc de zor manualele și programele, planificîndu-și cu grijă materia pe care vor trebui să o predă în noul an școlar. Directorii de școli controlează felul cum au fost aranjate atelarele, laboratoarele, bibliotecile, cabinetele, mîsoară din ochi stivele de lemne cu care se vor încălzi clasele în timpul iernii.

Toate aceste tendințe pozitive trebuie larg folosite de directorii de școli, de organele de îndrumare și control, de organele sindicale. Mai mult decît pînă acum, în viitorul an școlar se pot asigura succese reale pe linia instruirii și educării unei generații în spirit comunist, pe linia politehnicizării învățămîntului. Cadrele didactice s-au retras la școală pe deplin odihnite, refăcute, cu mintea plină de amintiri frumoase de la munte, de la mare, din orașele și satele natale. Aproape toate își revăd școala cu dorința de a se duce și mai mult frumoasă și nobil muncă de formare a tinerilor generații. Acum au la îndemîna manuale, mai multe și mai bune, laboratoare, atelare, aparate, material didactic mai mult decît în anii trecuți.

EXPOZIȚIA CĂRȚII ȘCOLARE LA IAȘI

V echea cetate moldoveană a culturii rominești a salutată cu căldură, în ziua de 1 septembrie 1957, expoziția manualelor didactice, organizată de Editura de stat didactică și pedagogică în colaborare cu Direcția difuzării cărții. Această expoziție a constituit încă un prilej de afirmare a legăturii continue dintre trecutul cultural și realizările de astăzi ale poporului nostru, care își făurește o cultură nouă, pe temelia progresistă a celei vechi.

Din vitrinele librărilor și ale centrelor de difuzare a cărții școlare, zîmbetul celor doi copii de pe afișul care anunța deschiderea școlilor te îmbrăcia stăruitor să-ți oprești atenția asupra manualelor expuse.

Nu pot uita vitrina de la librăria „Cartea nouă” al cărei colectiv, împreună cu Direcția regională CLDC Iași, a lucrat cu multă dragoste pentru a prezenta cartea școlară într-un cadru cât mai sărbătoros. Nu știai de ce să te bucuri mai înții: de manualele noi, originale, de frumoasa lor prezentare grafică, ori de faptul că la deschiderea anului școlar elevii au la îndemîna toate manualele necesare.

Estetic orînduite, manualele — în limba romînă și în cele 14 limbi ale naționalităților conlocuitoare — se îmbracă într-un tot armonios, sugerînd frăția de nezdruccinat dintr-un popor român și celelalte naționalități din patria noastră.

De altfel, și vitrinele altor librării erau tot așa de sugestive, punînd în lumină scopul expoziției: popularizarea cărții școlare în mase cât mai largi, pentru a da posibilitatea oamenilor competenți, care se interesează de manualele didactice, să-și spună cuvîntul asupra conținutului și prezentării grafice.

Cele două standuri străjuite de grafice, planșe, hărți erau impresionante mai ales prin varietatea și mulțimea manualelor, prin exteriorul artistic al acestora. Majoritatea vizitatorilor expoziției erau cadre didactice. Învățătorii și profesorii arătau bucuria de a descoperi manualele de specialitate.

Statul popular regional Iași a acordat o deosebită atenție acestei expoziții. În cuvîntul de salut, rostit la deschidere, tovarășa Valeria Bulgaru, vicepreședinta sfatului popular orășenesc, a arătat ce semnificație are producția noastră de manuale școlare în dezvoltarea culturală a poporului.

Delegatul editurii a vorbit despre contribuția pe care a adus-o Editura de stat didactică și pedagogică în realizarea sarcinilor tra-

Școala medie „BOLYAI” la 400 de ani

C u cîteva zile înaintea deschiderii anului școlar, între 8 și 11 septembrie a.c., la Școala medie „Bolyai Farkas” din Tîrgu-Mureș vor avea loc serbările închinătoare celei de a 400-a aniversări a existenței școlii.

Inițiată în urma hotărîrii Dietei Transilvaniei din 1556, școala din Tîrgu-Mureș este o măiestrie a răspîndirii ideilor progresiste ale reformei calvine, în Transilvania. Aici ca formă de organizare cit și în ceea ce privește spiritul acestei școli, ea se deosebește fundamental de școlile mîndășirești existente pînă atunci, caracterizîndu-se printr-o mare receptivitate față de ideile progresiste venite din afară. Eminentii profesori ai vechii școli reformate din Tîrgu-Mureș își fac studiile la universitățile din Utrecht și Göttingen, cunosc cele mai mari realizări ale științelor și artelor și, prin operele lor, participă în mod activ la viața culturală a Europei secolelor XVII și XVIII.

Toate documentele referitoare la istoria școlii, dovedesc că în această școală s-a dus o luptă neînteruptă pentru păstrarea unui tradițional spirit progresist. Ca și celelalte școli protestante din Ardeal, nici școala din Tîrgu-Mureș nu primește reforma învățămîntului instituită prin Ratio Educationis, în 1777, și se opune cu dîrzenie reformelor introduse de împăratul Iosif al II-lea.

Cu toate acestea, în ansamblul activității sale — programe, discipline, relații sociale — școala din Tîrgu-Mureș oferă o oglindă fidelă a societății feudale a timpului. Și aici, ca de altfel în toate școlile protestante din Transilvania, este la ordine zilei sistemul „elevilor-servitorilor”. Copiii celor fără dare de mîna — ai țărănilor în special — ajunși în școală ca servitorii pe lângă liii nobililor bogali, se simt atrași de farul luminos al științei. Mulți dintre acești elevi-servitorii ajunși mai tîrziu renumiți profesori, cercetători, exploratori de științuri necunoscute etc.

Elevii de azi, copiii țeriții al unor cetățeni liberi dintr-o țară în drum spre socialism, care frecventează o școală reconstruită, înzestrată cu săli spațioase, laboratoare și atelare moderne, Internet igienic etc., elevii Școlii „Bolyai Farkas” din Tîrgu-Mureș nu vor uita pe acel lii de țărani și meseriași modești care, în haine roase și cizme gaurile, au tocit lespedze vechii școli, învînd la lumina pîlpîndă a unui fir de seau, în camere neluminate, dormind pe jos, avînd ca hrană o singură plină pe zi.

Elevii și profesorii acestei școli se gîndesc cu mîndrie și respect la elevii și profesorii de ieri, care au înscris pagini de glorie în istoria școlii și a țării la acei elevi, care în 1843 și-au dat viața pentru lăbnda ideii de libertate, la profesorul Török János, executat la Tîrgu-Mureș în 1854 pentru activitate antihabsburgică, la Gh. Sincal și Petru Malor, foști elevi ai școlii. Dragostea lor de cunoaștere este animată de exemplul renumiților profesori Kovátszán Tóth Sándor, lingvist și pedagog apreciat în toată lumea savantă a timpului său, Fogarasi Pap József, laureatul distinelor premii și distincții ale academiilor occidentale, marele jurist Dósa Gergely, eruditul filozof Kötelen Sámuel, îndrăgnezul Mentovich Ferenc, gînditor materialist, și, în special, de exemplul celor doi Bolyai — János tatăl și Farkas fiul — ale căror investigații științifice în domeniul matematicilor au entuziasmat întreaga Europă, acoperind de glorie numele ce strălucește pe zidurile școlii.

Lupta dascălilor și a elevilor de astăzi împotriva vechiului trebuie să fie o continuare a luptei înfăcșurate a profesorilor și elevilor școlii, care în timpul revoluției din 1919 din Ungaria și în timpul dictaturii proletare maghiare s-au alăturat muncitorilor din Tîrgu-Mureș.

Sîntem convinși că profesorii și elevii Școlii medii „Bolyai Farkas” din Tîrgu-Mureș sînt conștienți de faptul că tradițiile progresiste ale școlii lor li obligă la noi cuceriri, la rezultate din ce în ce mai bune în muncă.

DAVID DALMA

DIFUZAREA MANUALELOR ȘCOLARE

L a 1 septembrie a început difuzarea manualelor școlare alt în orașe cît în sate.

Difuzarea manualelor se face la orașe în librării, în raioane speciale amenajate pentru cartea școlară. Librării întregi sînt destinate difuzării manualelor. La Cluj și Iași s-au creat centre de difuzare direct la școli. Aceste centre sînt deservite de personal din librării, ajutor de personal administrativ al școlii sau chiar de personal angajat special în acest scop.

Trebuie să semnalăm, însă, cu regret, că nu toate unitățile au înțeles importanța acestui acțiunii. Deși cooperativile sătești trebuiau să se aprovizioneze din timp, totuși pînă la data de 3 septembrie un număr de 47 cooperative din regiunea Craiova și alte 40 cooperative din regiunea Pitești nu s-au prezentat să-și ridice manualele repartizate. Această atitudine au avut-o 35 cooperative din Timișoara și 19 cooperative din regiunea Pitești, raionul Văleni. Aceste neglijențe trebuie înțelitate de urgență, deoarece părinții și elevii din orașele și raioanele respective, vînd că în localitățile lor nu se aduc cărți, se deplasează în alte părți, pentru a-și le procura, în timp ce la cooperativele manualele ridicate cu întîrziere vor rămîne nevîndute.

O dăruire însemnată a cooperativelor în special și a librărilor în general este aceea de a înlocui de urgență toate manualele pe care le dețin în plus. De asemenea, este necesar să se ceară imediat completarea din stocurile de rezervă a coloanelor unde sînt mai puține manuale. Această lucră trebuie să-și facă și reștințele, spre a nu se bloca cablul de manuale într-un loc, în timp ce altele ar putea avea nevoie de ele. La această acțiune, în mediul rural pot ajuta și cadrele didactice, stăruind conducerea cooperativei să facă acest lucru.

Succesul acestei acțiuni este de importanță deosebită de felul cum organele de difuzare de la orașe și sate își vor face datoria.

ONORIU TRIFAN

In pag. 6-a Conferința mondială a educatorilor

Referatul secției raionale de învățămînt și cultură a abordat toate problemele tematice recomandate de M.I.C., dar s-a limitat mai mult la o expunere obiectivă a faptelor, fără să analizeze mai adînc cauzele lipsurilor și să ia poziție critică și autocritică față de ele. De aceea și discuțiile au avut, în bună măsură, acest caracter.

Consfățuirile raionale ale cadrelor didactice din școlile raionului Tulcea au dezbătut variate probleme legate de îmbunătățirea învățămîntului în școlile de cultură generală.

Totuși, unii participanți la discuții au ridicat cîteva probleme care arată creșterea interesului pedagogic pentru realizarea unei munci de calitate.

S-a scos în relief discordanța între nivelul pregătirii elevilor de la sate și al celor din școlile de la oraș, discordanță remarcabilă mai ales cu ocazia concursului de admitere în clasa a VIII-a. Cauza esențială a acestei evidente și îngrijorătoare discordanțe este faptul că în școlile din satele raionului Tulcea un număr de cadre didactice sînt încă necalificate. Antrenarea acestor cadre la cursurile fără frecvență de 2 ani, organizate în scopul calificării lor, va duce la înlăturarea acestei discordanțe.

Consfățuirile a apreciat că noile programe și manuale sînt de un real sprijin alt pentru cadrele didactice, cit și pentru elevi. Totuși, s-a remarcat necesitatea eliminării unor elemente de amănunt din programe, pentru a se putea rezerva mai mult timp lecțiilor de sistematizare, repetare și fixare a cunoștințelor. Unor obiecte ca matematica, limba romînă, de exemplu, li s-au rezervat prea puține ore pentru lecțiile de repetare de la începutul anului școlar.

Cu deosebită satisfacție, altă lucrărie pleneră, cit și ale secțiilor au scos în relief succesele deosebite obținute în domeniul politehnicizării învățămîntului de unele școli din raion. Astfel, școala medie nr. 1 din Tulcea a reușit să desfășoare cu elevii claselor V-VII lucrări în atelierul de tipărire, iar cu cei de clasa a VIII-a lucrări de lăcătușerie în atelierul școlii profesionale. A organizat, de asemenea, cu sprijinul unor întreprinderi ca Centrul mecanic, Fabrica de conserve etc., practica în producție cu elevii cursului mediu. Cu elevii clasei a VIII-a și a IX-a a organizat practica agricolă la G.A.S. „Dr. Russell” din comuna M. Kogălniceanu.

La numeroase școli din raion s-a dezvoltat și s-a îmbunătățit activitatea practică pe loturile școlare ex-

Ultimele zile de vacanță!

Învățătoarea noastră a depășit faza de a se mulțumi numai cu cuprinderea copiilor de vîrstă școlară. Ea își pune serioase probleme cu privire la felul cum să se asigure o frecvență regulată, cum să-și ajute pe elevii să îndrăgească școala, cum să-și ajute pe cei care nu au această condiție de studiu, în sfîrșit, cum să asigure participarea efectivă a elevilor la desfășurarea procesului de învățămînt. Organizarea unor săli de studiu pentru copiii ai căror părinți sînt prinși în timpul zilei în producție, săli în care copiii să-și pregătească lecțiile sub îndrumarea cadrelor didactice constituie un început bun și această primă.

Ultimele zile de vacanță!

Și de acum, pe malul mării al Mării Negre, la Anapa (U.R.S.S.)

CONSĂȚĂTURILE RAIONALE Aspecte din Tulcea

Consfățuirile raionale ale cadrelor didactice din școlile raionului Tulcea au dezbătut variate probleme legate de îmbunătățirea învățămîntului în școlile de cultură generală.

Totuși, unii participanți la discuții au ridicat cîteva probleme care arată creșterea interesului pedagogic pentru realizarea unei munci de calitate.

S-a scos în relief discordanța între nivelul pregătirii elevilor de la sate și al celor din școlile de la oraș, discordanță remarcabilă mai ales cu ocazia concursului de admitere în clasa a VIII-a. Cauza esențială a acestei evidente și îngrijorătoare discordanțe este faptul că în școlile din satele raionului Tulcea un număr de cadre didactice sînt încă necalificate. Antrenarea acestor cadre la cursurile fără frecvență de 2 ani, organizate în scopul calificării lor, va duce la înlăturarea acestei discordanțe.

Consfățuirile a apreciat că noile programe și manuale sînt de un real sprijin alt pentru cadrele didactice, cit și pentru elevi. Totuși, s-a remarcat necesitatea eliminării unor elemente de amănunt din programe, pentru a se putea rezerva mai mult timp lecțiilor de sistematizare, repetare și fixare a cunoștințelor. Unor obiecte ca matematica, limba romînă, de exemplu, li s-au rezervat prea puține ore pentru lecțiile de repetare de la începutul anului școlar.

Cu deosebită satisfacție, altă lucrărie pleneră, cit și ale secțiilor au scos în relief succesele deosebite obținute în domeniul politehnicizării învățămîntului de unele școli din raion. Astfel, școala medie nr. 1 din Tulcea a reușit să desfășoare cu elevii claselor V-VII lucrări în atelierul de tipărire, iar cu cei de clasa a VIII-a lucrări de lăcătușerie în atelierul școlii profesionale. A organizat, de asemenea, cu sprijinul unor întreprinderi ca Centrul mecanic, Fabrica de conserve etc., practica în producție cu elevii cursului mediu. Cu elevii clasei a VIII-a și a IX-a a organizat practica agricolă la G.A.S. „Dr. Russell” din comuna M. Kogălniceanu.

La numeroase școli din raion s-a dezvoltat și s-a îmbunătățit activitatea practică pe loturile școlare ex-

prof. ION BĂDICA

(Continuare în pag. 3-)

Citiți în pag. 3-a alte articole

Un mare pedagog ardelean: IACOB MUREȘIANU

Probleme de învățămînt în revista „Korunk”

Figura reprezentativă a muzicii noastre clasice, Iacob Mureșianu a lăsat nu numai un fecund și remarcabil compozitor...

nu s-a limitat la cadrul îngust al prădării materiei „la zi”, ci adeseori a transformat-o într-o tînbună de care milia permanent pentru muzica vie, cu tonă sănătoasă, capabilă de a înălța și de a crea gustul pentru frumos...

În luna februarie a acestui an, a reapărut la Cluj revista „KORUNK” (Era noastră) — revista lunară social-politică, științifică și culturală.

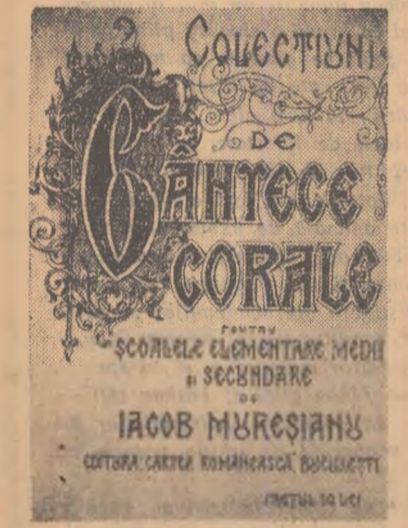
Iacob Mureșianu și-a desfășurat activitatea într-o epocă de adevărate transformări și puternice strămutări politico-sociale în Ardealul subjugat de imperiul habsburgic.

Din prețioasele informații scrise, deținute de la Sevasția Mureșianu, care i-a fost elevă în liceu, reținem unele amănunțite interesante: „Preocuparea principală a tatălui meu însă era să descopere darurile muzicale la copii și să însușească cât mai mult în fiecare dragostea și plăcerea pentru muzică.

Numerul 7 al revistei (Iulie 1957) publică o serie de articole consacrate unor probleme de educație și învățămînt. La aceste articole ne vom referi, pe scurt, în nota noastră bibliografică.

Nu putem încheia această scurtă privire asupra activității pedagogice a lui Iacob Mureșianu fără a nu arăta aportul său la dezvoltarea școlii muzicale românești.

După terminarea studiilor de la Leipzig, Iacob Mureșianu a ocupat — temporar — postul de profesor

de muzică la liceu „Andrei Șaguna” din Brașov (1885) și apoi — vreme de aproape patru decenii — pe acela de profesor de muzică vocală și instrumentală la toate școlile române din Blaj.

Șigur că nu puține au fost dificultățile ce i-au stat în cale profesoralul. Pe de o parte lipsa manualelor didactice (întrucît învățămîntul muzical românesc nu avea la acea vreme o tradiție în Ardeal).

Sas Andor, profesor universitar din Brașov, Republica Cehoslovacă, semnează articolul „Opera Didactică omnia”, în care ne evocă personalitatea și activitatea marelui pedagog ceh I. A. Komenski.

Articolul „Rolul organizației de tineret în educație” — scris de Nagy Károly — asistent la Universitatea Bolyai din Cluj, se ocupă de unele probleme ale educației tineretului.

Așa cum menționează decizia de angajare în învățămîntul blăjan, Iacob Mureșianu trebuia „să pronunțe muzica vocală și instrumentală clericilor din seminarul arhidiecezan, teologilor externi numiți „moralisti”, preparanților și junimele studioase de gimnaziu, apoi — să pună pe note cîntările bisericesti, precum se cîntă aici și în sîrșit, „să formeze un cor de cîntăreți bisericesti pentru catedrală, și altul de muzică instrumentală compus din junimea studioasă de aici.”

De activitatea didactică a lui Iacob Mureșianu se leagă o mare parte din creația sa. Aceasta se reflectă pe de o parte în articolele de istoria muzicii, joelilor, teorie muzicală etc. publicate în revista pe care a editat-o începînd din anul 1888 „Musa romină” (cel mai de seamă periodic muzical din Ardeal de la sîrșitul veacului trecut).

La rubrica intitulată „Cronica”, sint ridicate o serie de probleme actuale ale învățămîntului nostru.

Considerăm că revista „Korunk”, ocupîndu-se de probleme actuale și arzătoare ale școlii și pedagogiei din țara noastră, aduce o contribuție însemnată în orientarea cadrelor didactice din școlile cu limba de predare maghiară.

Rezultă din cele de mai sus că activitatea pedagogică a lui Iacob Mureșianu era imensă și multilaterală. Dacă vom mai adăuga apoi și catedrele de muzică deținute la liceul de băieți și la cel de fete din Blaj, nu ne va șeria cifra de 1.500—2.000 de elevi pe care-i instrua anual și nici numărul de 44 ore prestate electiv la catedrală, pe săptămîină! De altfel, după 1918 postul lui Iacob Mureșianu a fost ocupat de trei profesori (Iuliu Mureșianu, Celestin Cherebeș și Sigismund Toduță).

Revisia „Musa romină” avea un hotărît scop didactic. Ii mărturisim ați conținutul și redactarea articolelor într-un limbaj puțin savant, cît însuși compozitorul în „precursele” sale. Elevii lui Iacob Mureșianu și-au găsit o reală incurare în „Musa romină”, unde profesorul-redactor le-a publicat o serie de compozitii. Problemele învățămîntului muzical nu lipseau din paginile revistei („Despre puterea cîntului”, informații despre examenele din Blaj, despre apariția manualului de muzică al lui Constantin Cordonanu din București, recomandarea școlii de violonă a lui Hoffman, diferite concursuri pentru ocuparea catedrelor de la Conservatorul din București și Iași etc).

Prof. VIOREL COSMA

Activitatea pedagogică a compozitorului ardelean a fost permanent urmărită ați de forurile de conducere, cît și de publicul larg. Iacob Mureșianu nu a scos din învățămîntul muzical ca o treabă școlară strict interz. cît ca un mijloc de educație cetățenească. De altfel, producțiile artistice școlare au rămas multă vreme, la Blaj, ca unicele manifestări muzicale de amploare.

În domeniul muzicii corale, de asemenea, multe compozitii s-au născut pentru scopurile didactice: „Cîntecul școlarilor”, „Adio de vacanță”, „Școala din Blaj”, „Imn directorului de liceu”, „Copilul și părintii”, „Marșul internațional de băieți” etc. Chiar și pentru orchestra a scris lucrări cu destinație școlară.

De cînd datează ceasul

Se considera că ceasul mecanic cu pendul și roți dințate a fost inventat cam în jurul anului 1300 în Europa. Ultimele cercetări ne arată însă că patria acestui ceas este China, deoarece se vorbește despre el în cărțile astronomului chinez Su Sung, care a trăit între 1030—1102. După toate probabilitățile, ceasul a apărut în China în secolul al XI-lea, s-au chiar mai devreme.

Oțel topit în vid

În oțelul prelucrat pe căi obișnuite rămîn întotdeauna substanțe nemetalice și gaze, care scad în mod simțitor calitățile mecanice și fizice ale acestuia. Pentru îmbunătățirea calității oțelului s-a introdus în metalurgie procedeul de topire a oțelului în vid, prin utilizarea unor cuptoare speciale. În aceste condiții, din metalul lichid ies gazele care sînt dăunătoare, iar metalul, devenind curat, își îmbunătățește calitățile. Acest mod de prelucrare este legat, însă, de o serie de dificultăți privind construirea cuptoarelor care cheltuieți mai mari are o productivitate mai redusă etc. Un grup de specialiști sovietici a elaborat un nou sistem de prelucrare în vid a oțelului. După ce oțelul este topit în mod obișnuit, el este prelucrat în vid în camere speciale. În acest mod nu sînt necesare cuptoare speciale. Noua metodă este răspîndită acum în numeroase uzine metalurgice din Uniunea Sovietică.

Cum preda Iacob Mureșianu a-venim mărturie suficiente, fiindcă elevii săi au dus mai departe metoda învățămîntului. Ca toți marii pedagogi — și acest lucru l-am subliniat și în articolul precedent privind la George Enescu — maestrul ardelean

gramaticii cu acela al literaturii. Elevii trebuie să primescă în mod treptat cunoștințe elementare, dar sistematice, despre literatura popoarelor a căror limbă o studiază. Manualele de limbă străină trebuie să conțină mai multe bucați din literatura clasică și contemporană, însoțite de scurte note biografice.

Desprezi Săndor, conferențiar universitar din Cluj, împreună cu învățătorul Németh Jozsef, se ocupă de unele aspecte ale luptei împotriva semianalfabetismului. Analizînd situația absolvenților a patru clase elementare din mai multe comune din regiunea Cluj, autori ajung la concluzia că în ultimii șapte ani un număr destul de mare dintre acești absolvenți nu și-au continuat studiile în școlile de 7 ani.

Articolul „Rolul organizației de tineret în educație” — scris de Nagy Károly — asistent la Universitatea Bolyai din Cluj, se ocupă de unele probleme ale educației tineretului. Articolul subliniază ideea că educația revoluționară a tineretului nu se poate reduce numai la învățătura și la forme verbale de educație. Tineretul trebuie educat în primul rînd prin activitate revoluționară, prin atragerea lui la lupta dusă de oamenii muncii pentru construirea și apărarea noii ordini sociale.

La rubrica intitulată „Cronica”, sint ridicate o serie de probleme actuale ale învățămîntului nostru. Profesorul Mikló Imre — din Cluj — discută despre locul pe care îl ocupă studiul literaturii în programele și manualele de limbă străină din școala noastră de cultură generală, scoțînd în evidență necesitatea îmbinării, într-o măsură mai largă, a studiului

S-au împlinit 50 de ani de la moartea lui B. P. Hasdeu, personalitate complexă, multilaterală, a culturii noastre moderne. Scriitor, istoric, filolog, publicist, erudit care deținea un urias bagaj de cunoștințe variate, Hasdeu a îmbrățișat vaste domenii de cercetare a realităților noastre istorice, sociale și culturale — cu o pasiune unică, pusă în slujba adevărului și dreptății; el a aspirat continuu spre explicairea faptelor istorice, lingvistice sau politice. A urmărit cu o umiltoare înflăcărare să pună în lumină, prin argumentări savante — și cu intuiții surprinzătoare pentru acea vreme — adevărurile capitale ale trecutului nostru, pe care, fragmentar, l-a reconstituit apăsînd simultan — prima dată în cultura noastră — la datele istoriei, limbii, folclorului, pentru a le completa și întregi, unele cu altele, într-o imagine bogată și convingătoare.

Lucrările științifice publicate de Hasdeu nu sint simple registre de eruditie; în fiecare pagină palpăm

Desen de ADINA PAULA MOSCU

o simțire caldă, un atașament afectiv față de ideile nobile și față de oamenii drepti. „Ion Vodă cel Cumplit” e un simbol al rezistenței și mentalității noastre. Din boștia de materiale și documente cuprinse în „Istoria critică a Romîniei” se pot descifra semnificațiile și contradicțiile vieții trecute, linia dezvoltării politice și sociale a țării noastre. Realitatea istorică sau cea a vremii sale i-au stimulat talentul de scriitor și Hasdeu ne-a dat câteva opere artistice durabile. „Răzvan și Vidra” este o demonstrație, într-un stil însușit, al sentimentelor generoase care animau pe autor: iubirea de patrie, opoziția față de prejudecăți, lauda îndrăznelii generoase, capabilă să creeze un climat de mai mare justiție pentru omul simplu. Tumulul de sentimente pozitive se reflectă în poezia lui Hasdeu, care exaltă dorul de libertate, eroismul, noblețea de simțire: „Nu sus, nu sus la cei avuți!, În norii fumului pierduți! Se nasc fecundele virtuți!”

Amintirea lui Hasdeu, la 50 de ani de la moartea lui, e un prilej de meditație înțînd învățămîntele adînci cuprinse în paginile sale originale de istorie, de filologie sau de literatură. Partea viabilă, considerabilă ca întindere, a opere sale ar trebui reeditată, pentru a circula mai mult, sporînd prin valențele multiple munca și creația culturală contemporană.

Poporul ce suspină jos/ E singur valea roditoare/ În care crește grîu și floare/ Bun și frumos l'au. („Muntele și valea”, 1870).

În prefața la monografia închinată lui Ion Vodă cel Cumplit, Hasdeu scria că „istoricul e un uvrier și un artist totodată”. Eruditul scriitor s-a definit, de fapt, pe sine și el a rămas, de-a lungul multor decenii de activitate, un muncitor intelectual, un uvrier fără odihnă și fără dorință de mărire, un artist căruia nu-i plăcea să se repete. A vrut să adune tot, să sistematizeze tot, să reconstruiască fără gres, în imagini ample, ceea ce a existat odăvit. Încercările lui temerare s-au desfășurat mai cu seamă în domeniul filologiei, în inegalabilele-i „Cuvinte din bătrîni”, din care au apărut doar două volume, și în „Etymologium „Magnum” dicționar-tezaur al limbii romine, din care au putut apărea numai trei volume. Editarea, după severe criterii filologice, a documentelor de limbă veche a găsit o unanimă aprobare, iar „Cuvintele din bătrîni” au fost date mereu ca model de precizie și eruditie lingvistică. Aceste calități ale lui Hasdeu s-au putut vedea și în lucrările lui de sinteză, și în studiile etimologice pe care ni le-a lăsat. Știința lingvistică modernă a început la noi cu Hasdeu.

În cercetarea lingvistică, savantul a folosit metodele cele mai noi, cele mai bune, în stare să-l ducă spre operă mari, la nivelul științei țării avansate din Europa. Hasdeu a ajuns la prețioase descoperiri, a atins rezultate nebănuite în domeniul puțin sau deloc cercetat la noi, pînă la el: lingvistica indoeuropeană, relațiile slavo-romine, compararea limbii și folclorului nostru cu tezaurul vechilor sau al popoarelor romanice.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Advertisement for scientific news featuring a calculator (M-2) and a mine (M-3). Text includes: 'Mică istorie a nomenclaturii continentelor', 'De cînd datează ceasul', 'Dovleac chinezesc', 'Oțel topit în vid', 'Miniaturi de calculat', 'Exploatarea unei mine antice', 'Originea porumbului'.

DE LA CONFĂTURILE RAIONALE

PSIHOLOGIA ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTUL

Scoala mai aproape de viață

După cum era și firesc, problema politehnizării a ocupat un loc însemnat în cadrul consfăturii raionale a cadrelor didactice din raionul Tecuci. Discuțiile care au avut loc pe marginea referatelor, îndeosebi la secția de fizico-chimie și la secția de matematică, au arătat că numeroși învățători și profesori au acordat acestei probleme o atenție deosebită în cursul anului școlar. La numeroase școli s-a făcut un pas însemnat pe calea apropiării studiului fizicii, chimiei și matematicii de viață, de activitatea productivă.

Constatarea a arătat că în predarea cunoștințelor fizico-matematice, tot mai mulți profesori se străduiesc să le arate elevilor cum se aplică în viața reală și cum se aplică în activitatea profesională. În unele școli, elevii au fost de asemenea slab pregătiți în cele mai variate domenii ale industriei, ale agriculturii, în transporturi, comerț etc. Tovarășii profesori de fizico-chimie Sofia Nistor, Georgeta Drăgan, Bela Rabinovici, Elena Neaculă, Claudiu Orșitschi din orașul Tecuci, Gh. Chiriac (Polana) și alții le-au vorbit elevilor despre presa hidraulică, despre determinarea în practică a densității corpurilor, despre plătirea corpurilor, despre folosierea în practică a barometrelor, a manometrelor, a scripetilor, a pighilor, despre galvanoplaștie, aparate optice, despre aplicațiile analizei spectrale, aplicațiile pașnice ale energiei atomice etc.

Mai mult decât în anii trecuți, elevii au aflat interesante lucruri despre producerea maselor plastice, despre industria de medicamente, despre industria de coloranți sintetici, despre procedeele noi industriale din industria noastră chimică, despre aplicațiile fizicii și ale chimiei în agricultură.

Și în predarea matematicii profesorii ca Aurelian Petică, Ion Bogatu, Hruban Dragomir (Tecuci) și alții s-au străduț să arate elevilor unde se aplică diferitele teoreme pe care le-au expus elevilor, cum se folosesc formulele pe care le-au dedus. Tov. Turnică Zaharia, de exemplu, cu prilejul studierii capitolului de contabilitate la clasa a VI-a, a fost cu elevii la cooperativa din comună, unde le-a arătat cum se efectuează diferite operații de contabilitate.

Un mijloc eficient pentru legarea cunoștințelor de fizică, chimie și matematică de practică l-a constituit pentru mulți profesori din raionul Tecuci rezolvarea de probleme cu conținut practic. Prin rezolvarea unor astfel de probleme, elevii au aflat cum folosesc oamenii diferite legi din fizică, formulele matematice etc. în producție, au înțeles mai bine cum anumite reacții chimice pe care le-au studiat teoretic oglindesc transformări care au loc în natură sau în uzine.

În vederea îmbogățirii cunoștințelor politehnice ale elevilor, un rol important s-a acordat în raionul Tecuci excursiilor. Cu prilejul unei excursii la centrul mecanic din Tecuci, elevii clasei a VIII-a „B” din școala medie nr. 1, din localitatea au urmărit cum se confecționează șuruburile, cum se prelucreză suprafețele plane, au urmărit unele procese tehnologice ca alezarea, frezarea etc. Ei au văzut presa cu șurub, presa hidraulică, electromotoarele, turbinele, cocianul pneumatic, cuprul de tratament termic al oțelului, sudura oxiacetilenică, arcul voltaic și alte mașini și unelte pe care le cunoștiau doar teoretic. Excursii interesante au fost organizate și de către alte școli din Tecuci și din comunele raionului la diferite întreprinderi din raion.

Discuțiile din cadrul consfăturii au arătat că la unele școli s-a dus o activitate frumoașă și în cercurile tehnice și agricole de elevi, că s-au obținut unele realizări în ceea ce privește formarea de deprinderi practice la elevi. La școala de 7 ani nr. 1 din Tecuci, de exemplu, elevii claselor a VI-a și a VIII-a au făcut sub conducerea profesorilor Georgeta Neaculă practică în atelierul școlii profesionale de tractoriști. Tov. Iulian Arghira (Tecuci), Georgeta Mihăilescu din comuna Barcea și alții au efectuat cu elevii o serie de lucrări practice pe teren în vederea aplicării cunoștințelor de geometrie.

Discuțiile care au avut loc în cadrul consfăturii au scos în evidență și o serie de lipsuri în ceea ce privește realizarea învățămîntului politehnice în raionul Tecuci. Se știe că prima condiție pentru realizarea învățămîntului politehnice o constituie ridicarea nivelului, a calității învățămîntului de cultură generală, întrucât fără cunoștințe temeinice la fizică, chimie, matematică nici nu poate fi vorba de o cunoaștere adecvată din partea elevilor a aplicațiilor

diferitelor legi științifice în producție, de o orientare justă a viitorilor absolvenți ai școlilor medii în problemele economice naționale, de o fixare conștientă a unor deprinderi practice. Despre ce ridicare a nivelului de pregătire, a elevilor poate fi, însă, vorba la clasa a IV-a de la școala din comuna Cotoraia, unde cu prilejul inspecției făcute din partea secției de învățămînt raionale numai doi dintre elevii acestei clase (învățător Mihail Lețter) au putut efectua oral calculul 25+17. La această clasă, nici un elev nu a putut rezolva problema atît de simplă: „Dacă cu un tractor se pot ara în 4 zile 12 hectare, cite hectare se pot ara în 7 zile?” La școala din Muntenii de Jos, elevii au fost de asemenea slab pregătiți la matematică.

O cauză care a dus în unele locuri la o scădere în pregătirea elevilor a fost și lipsa de exigență din partea unor învățători și profesori, iar pe alocuri chiar aprecierea cu desăvîrșire greșită a cunoștințelor elevilor. În biletetele de la examenul de absolvire la clasa a IV-a, bunăoară, tov. învățător Constantin Damian (Cernicari — Tecuci) cerea elevilor să răspundă la întrebări cu totul sub nivelul clasei a IV-a: cît metri are 1 kilometru, cite zile are un an etc. Tov. Nicolae Secară de la școala din satul Gufu, comuna Ghidigheni, a notat în timpul anului cu nota „cinci” un elev care a efectuat cu totul greșit exerciții cu fracții ordinare. După cum se vede, aici nu mai este vorba nici măcar de o lărgire în notare.

Este clar că, cu o astfel de pregătire teoretică, acești elevi nu pot primi o orientare politehnice.

Este greșită părerea unora dintre cadrele didactice care consideră că învățămîntul politehnice se poate realiza în mediul rural doar prin lucrările practice pe parcela experiment-

tală, iar la oraș, în special în atelierele școlare. Fără îndoială, aceste forme de activitate au un rol important în cadrul învățămîntului politehnice, întrucît ele contribuie la creșterea unor deprinderi practice necesare în industrie și agricultură. Învățămîntul politehnice, însă, presupune, pe lângă aceasta, și înarmarea elevilor cu cunoașterea aplicării legilor pe care le studiază la fiecare disciplină, cu cunoașterea principiilor care stau la baza ramurilor mai importante de producție. Învățămîntul politehnice presupune dezvoltarea inteligenței și dragostei elevilor pentru tehnică, pentru preocupările științifice. De aceea se impune ca în munca noastră să folosim în același timp căi variate care duc la realizarea acestor sarcini mari — lecțiile în clasă, lucrările de laborator, activitatea practică pe parcela experimentala și în atelierele școlii, excursiile, cercurile tehnice și agricole, practica în producție etc.

Pentru realizarea învățămîntului politehnice nu este neapărat necesar ca școala să fie în apropierea unui mare centru industrial. Se pot obține rezultate deosebite de frumoase dacă știm să folosim din plin, de pildă, activitatea care se desfășoară în gospodăria de stat sau în gospodăria colectivă din comună, la stațiile de mașini și tractoare și chiar la o uzină electrică mai mică, la un atelier mecanic mai modest, la o moară, fabrică de conserve etc.

Învățătorii și profesorii care predau științele fizico-matematice în raionul Tecuci au căpătat o experiență prețioasă pe calea realizării învățămîntului politehnice. Folosind din plin această experiență ei vor putea obține în acest an școlar rezultate și mai bune, care să contribuie la ridicarea învățămîntului nostru de cultură generală.

prof. M. SCHEIN

O critică întemeiată

Participanții la cea de a XI-a consfătură raională a cadrelor didactice din raionul Găești, regiunea Pitești, au criticat cu asprime secția de învățămînt a statului popular raional și comitetul sindical raional al muncitorilor din învățămînt și cultură pentru lipsa de interes în pregătirea consfăturii și mai ales în pregătirea condițiilor pentru deschiderea noului an școlar.

Referatele prezentate în ședințele pe secții au fost alcătuite în grabă și cu superficialitate. La secția științele naturii-geografie-chimie referatul a fost întocmit fără participarea responsabililor de cerc.

Conținutul acestui referat n-a fost în concordanță cu îndrumările tematice date de Ministerul Învățămîntului și Culturii. Problemele au fost tratate mai mult abstract, fără exemplificări din școlile de pe cuprinsul raionului. De fapt, referatul acestei secții s-a rezumat la un raport de activitate al tov. Iancu Roșu, profesor de științele naturii-geografie la școala de 7 ani din comuna Vișina.

Astfel fiind pregătită consfătură raională, este explicabil de ce în secții discuțiile au avut un caracter formal, problemele ridicate rezumându-se mai mult

la aprovizionarea școlii cu material didactic și substanțe chimice pentru experiențele de chimie.

Participanții la consfătură au criticat, de asemenea, atitudinea de neglijență manifestată de statul popular raional pentru pregătirea localurilor de școli în vederea deschiderii în bune condiții a anului școlar.

În raionul Găești, abia 30% din școli sînt pregătite pentru începerea noului an școlar. Școlile din comunele Mogoșani, Gură Văii, Morteni, Hulubești, Schei, Cobra etc. nu sînt văruițe, iar reparațiile nici nu au început încă. Deși directorii de școli au cerut, din timp, în scris, cooperativei „Întîrîrea” din Găești (președinte Dragomir, inginer Nicolaescu) să întocmească devize și să trimită echipe pentru efectuarea acestor lucrări, conducerea cooperativei a tergiversat începerea lucrărilor, scootîndu-le probabil de importanță secundară.

Pînă la deschiderea noului an școlar mai sînt numai citeva zile. Pentru urgentarea lucrărilor de amenajare a localurilor de școli se impune luarea de măsuri imediate și eficace de către comitetul executiv al statului popular raional Găești.

N. BURCEA

Ce ne spun și ce nu ne spun cifrele

Pentru fiecare unitate școlară, pentru fiecare raion sau regiune, rezultatele anului școlar expirat sînt ilustrate, mai ales, prin anumite date cifrice, care dau posibilitatea ca, în linii mari, să-și poată forma o părere despre situația și dezvoltarea învățămîntului în cadrul unității școlare, a raionului sau regiunii respective.

Cifrele au un dar minunat: sînt înzestrate cu darul... vorbirii! Cu o condiție: să știi să le faci să vorbească și să nu uieți că ele nu spun totdeauna... totul!... Analiza adîncă și multilaterală trebuie să știe să găsească, întotdeauna, în dosul cifrelor, oamenii, munca lor reală, vie, concretă.

În lumina acestei arhicunoscute idei, ne permitem să facem cîteva considerații în legătură cu problema nivelului de cunoștințe al elevilor din orașul Ploiești, așa cum s-a conturat la recenta consfătură raională a cadrelor didactice.

În scrisoarea Comitetului regional P.M.R., adresată cadrelor didactice din regiunea Ploiești, citită la deschiderea consfăturii, s-a subliniat, pe drept cuvînt, pe baza analizei muncii instructiv-educative desfășurate în întreaga regiune, că în anul școlar trecut, în orașul Ploiești s-au obținut multe rezultate frumoase în domeniul învățămîntului. Referatul secției de învățămînt a orașului Ploiești a conținut cîteva cifre din aceste rezultate: 80% elevi, din totalul de 13.050 cuprinși în cele 35 unități școlare din Ploiești, au promovat anul școlar 1956/57; 2000 de elevi au promovat clasa cu media maximă, dintre care 200 au fost premiați la sfîrșitul anului școlar, iar 67 au luat premii speciale la diferite concursuri (olimpiada matematică etc.). Sînt multe clase fără repețiți (ca, de pildă, clasele a V-a și a școala de 7 ani nr. 1), precum și clase care au promovabilitatea de sută la sută (de

exemplu, clasele I-IV de la școala de 4 ani nr. 2).

Tot cifrele au arătat, însă, că la examenul de maturitate au reușit doar 72% din candidați, iar la examenul de admitere în clasa a VIII-a au fost declarați admiși abia 54,28% din elevii prezenți. În același timp, s-a subliniat că în clasele I-a, a V-a, și a VIII-a, procentul de promovabilitate a elevilor, pe orăș, a fost cel mai scăzut.

Cum se explică atît realizările, cit și lipsurile ilustrate în cifrele de mai sus? Cum s-au obținut rezultatele pozitive și care e cauza insucceselor care mai persistă încă în munca elevilor și a cadrelor didactice?

Secția de învățămînt a orașului Ploiești, din cauza unei insuficiențe cunoașteri a realității din școlile pe care le conduce, în referatul prezentat, deși abundent în date concrete, n-a ajuns să facă o analiză completă a materialului faptic, care să justifice, într-un fel sau altul, realitatea.

Este adevărat că s-au citat exemple de învățători și profesori, care au avut realizări pozitive sau unele deficiențe. S-a amintit, de pildă, că tov. profesoară Moșneaga Margareta a folosit, la o lecție de recapitulare asupra mușchilor și țecnelor, o dioramă în care erau prezentate toate speciile cunoscute la noi, dînd astfel elevilor un bun prilej să-și fixeze cunoștințele și să capete priceperea de a recunoaște în mediul natural plantele înflorite. S-a pomenit, în fugă, și despre cele peste 100 excursii și vizite în producție, care au îmbogățit mult cunoștințele elevilor, sau despre faptul că numeroși învățători și profesori și-au îmbunătățit mînaștrii predării, concomitent cu ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional, însurîndu-se în acest sens, spre exemplificare, cataloage întregi de nume proprii. Și la aceasta s-a redus aproape întreaga analiză a cifrelor și a faptelor.

Recunoscută lipsa esențială a referatului principal în ceea ce, așa cum s-a arătat de către participanții la discuții, a apăsat mai mult pe latura descriptivă a faptelor, în detrimentul analizei rezultatelor anului școlar, tov. D. Ionescu, șeful secției de învățămînt din orașul Ploiești, a căutat să schițeze, la concluzii, unele propuneri juste menite să ducă la ridicarea nivelului procesului de învățămînt în anul școlar viitor. Astfel, s-a arătat necesitatea unei atenții sporite pentru clasele-cheie ale fiecăruia din cele trei niveluri: I-a, a V-a și a VIII-a; finerea unei consfățuri—pînă la 1 octombrie — cu profesorii fără repețiți, pentru a se analiza amănunțit metodele bune folosite; discutarea în primul consiliu pedagogic pe școală a modului cum se aplică noarea elevilor de la I la 10; dezbateră temeinică, în primul cerc pedagogic, a noilor programe și manuale școlare etc.

Sîntem încredințați că măsurile preconizate și concretizate apoi în punctele rezoluției vor duce, în noul an școlar, la noi succese în ridicarea nivelului de cunoștințe și deprinderi al elevilor din orașul Ploiești, deoarece în școlile ploieștene sînt numeroase cadre didactice a căror activitate pozitivă desfășurată în trecut îndreptățește cele mai bune speranțe în privința activității școlare.

Pe bună dreptate unii participanți la discuții, ca, de pildă, tov. Eugen Rusu, director al școlii de 7 ani nr. 13 au subliniat că referatul secției de învățămînt a ocolit analiza datelor prezentate și descrierea cauzelor, iar alții, ca, de pildă, tov. Andrei Vijoli, directorul școlii medii mixte nr. 1, au pus la îndoială concordanța între unele date cifrice și realitatea terenului fiind seama că există încă învățători și profesori, care nu aplică cu justețe normele de apreciere a cunoștințelor elevilor. Participanții la discuții au arătat, de asemenea, că scăderea exigenței față de cerințele programelor școlare are, de multe ori drept consecință un nivel scăzut de cunoștințe al elevilor, ceea ce face ca unii dintre aceștia să se prezinte necorespunzător la examenele de admitere sau maturitate, atunci cînd au de a face cu alte cadre didactice, care, precum e drept, le cer să aibă cunoștințe la nivelul programelor.

Discuțiile plenare n-au izbutit, totuși, decît în mică măsură să dezvăluie în mod analitic explicaerea cauzală a rezultatelor. La întrebările: „De ce la anumite clase rezultatele au fost bune, iar la altele (de pildă, clasele I-a, a V-a și a VIII-a) au fost necorespunzătoare? Care e în realitate nivelul adevărat al cunoștințelor elevilor, dacă cifrele ne spun că un număr mare de elevi promovați n-au reușit la examenul de maturitate?” — nu s-a dat un răspuns cu totul satisfăcător nici în referatele pe secții. De exemplu, referatul finit la clasele I-IV, n-a îndrăznit de ce din cele 59 clase I-a din oraș, doar două n-au avut repețiți. În genere, nici în cuvîntul aceluia care au participat la discuțiile pe secții nu s-a dat un răspuns în această privință.

Nivelul ideologic și politic scăzut al unor cadre explică și slaba înțelegere față de problema școlarizării și raionalului de rezolvării ei. În raionul Tulcea, anul școlar 1956-1957 s-a încheiat cu 294 elevi neșcolarizați, dintre care mai mult de jumătate au rămas în afara școlii, datorită folosirii lor de către părinți în munca din gospodărie. Cadrele didactice de la școli ca Agghiol, Chilia Veche, Letea etc. n-au înțeles că procesul de rapidă cooperativizare a agriculturii impune creșterea eforturilor pentru lichidarea neșcolarizării, creșterea eforturilor pentru a forma în rîndurile părinților și elevilor o nouă altitudine față de școală.

În rezoluția consfăturii, cadrele didactice au propus și au adoptat măsuri concrete pentru lichidarea tuturor acestor lipsuri. Insuficienții de succese pe care raionul Tulcea le obține acum în munca de colectivizare a agriculturii, pedagogii raionului Tulcea s-au angajat ca, îndrumați de partid, să-și dăruiască toată priceperea și toată puterea lor de muncă pentru a ajuta astfel la obținerea victoriei definitive: completa colectivizare a raionului, condiție importantă și pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii din școlii.

Un ajutor mult mai mare, mai operativ, mai eficient din partea secției de învățămînt a orașului, ca și a regiunii, se impune cu necesitate, pentru ca rezultatele să fie tot mai bune. Totodată, întîind din lipsurile organizării și desfășurării recentei consfățuri, secțiile de învățămînt a orașului și regiunii Ploiești vor ști, credem, să facă astfel, ca viitoarea consfătură raională a cadrelor didactice din orașul Ploiești să nu însemne doar o fiilă din viața școlilor, întoarsă în mare grabă și în josul căreia să se noteze cu plictisală: „finitis”, ci o analiză temeinică a datelor cifrice și mai ales a realității pe care acestea le oglindesc, pentru a se putea, astfel, să se desprindă organic perspectiva rodnică a unor noi și frumoașe realizări.

prof. I. CREMER

Aspecte din Tulcea

(Urmare din pag. 1-a)

a crește răspunderea lor în muncă, pentru a-i ajuta să devină în adevăr organe calificate de îndrumare în școală.

Nici referatul secției, nici discuțiile din plenera consfăturii n-au analizat problema ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice, și aceasta, pentru că în această direcție preocuparea a fost slabă. Insuficientă pregătire ideologică a unor cadre explică obiectivismul unor lecții, ca și slaba combatere a unor manifestări de misticism în rîndurile elevilor.

Nivelul ideologic și politic scăzut al unor cadre explică și slaba înțelegere față de problema școlarizării și raionalului de rezolvării ei. În raionul Tulcea, anul școlar 1956-1957 s-a încheiat cu 294 elevi neșcolarizați, dintre care mai mult de jumătate au rămas în afara școlii, datorită folosirii lor de către părinți în munca din gospodărie. Cadrele didactice de la școli ca Agghiol, Chilia Veche, Letea etc. n-au înțeles că procesul de rapidă cooperativizare a agriculturii impune creșterea eforturilor pentru lichidarea neșcolarizării, creșterea eforturilor pentru a forma în rîndurile părinților și elevilor o nouă altitudine față de școală.

În rezoluția consfăturii, cadrele didactice au propus și au adoptat măsuri concrete pentru lichidarea tuturor acestor lipsuri. Insuficienții de succese pe care raionul Tulcea le obține acum în munca de colectivizare a agriculturii, pedagogii raionului Tulcea s-au angajat ca, îndrumați de partid, să-și dăruiască toată priceperea și toată puterea lor de muncă pentru a ajuta astfel la obținerea victoriei definitive: completa colectivizare a raionului, condiție importantă și pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii din școlii.

Problema predării psihologiei este vastă și complexă. Vom prezenta — în articolul de față — doar cîteva din aspectele ei mai semnificative.

Psihologia are menirea de a orienta efectiv pe elevi și pe studenți în procesul complex al pătrunderii esenței vieții și realității psihice, de a-i îndruma către înțelegerea științifică a căilor de formare, schimbare și modificare a psihicului uman, a caracterului, a concepției despre lume și viață.

Cunoștințele de psihologie pot înlesni mult organizarea rațională a muncii elevilor și studenților, conducîndu-i la o autocunoaștere obiectivă, la o atitudine justă față de cei din jur, la o viață conștientă și fecundă, la realizarea și desăvîrșirea aceluia profil moral și intelectual preconizat de societatea socialistă. În măsura în care psihologia se dezvoltă și se perfecționează, însoțind și perfecționînd conținutul lor, exemplele cuprinse în cursurile de psihologie contribuie la educarea elevilor și studenților în spirit comunist. Prin aceasta cursurile de psihologie dobîndesc nu numai o valoare instructivă, dar și o formativă. În consecință, întreaga structură a cursurilor de psihologie se cuvine să fie supusă, sub aspectul conținutului și formei, unor riguroase analize științifice, didactice și educative, pentru ca psihologia să-și justifice locul și țara, mai ales cu cei din jur, și să fie accesibilă elevilor și studenților. Orientarea ideologică a cursurilor de psihologie trebuie să fie cea marxist-leninistă. Problemele se cer interpretate parținic, criticîndu-se obiectivismul și subiectivismul, interpretările eronate, incompatibile cu spiritul psihologiei materialist-științifice. Înlăturarea idealismului de toate nuanțele, a mecanicismului și a interpretărilor școlărești în predarea psihologiei, a vulgarizării și simplificării fenomenelor psihice trebuie să preocupe permanent pe orice profesor de psihologie și pe orice cercetător științific din acest domeniu. În realizarea obiectivelor menționate, cadrele de specialiști hotărăsc totul, în funcție de pregătirea lor profesională și ideologică.

De o deosebită importanță în munca profesorilor de psihologie sînt cursurile pe care le folosesc în predarea psihologiei. În măsura în care muncă cu elevii sau studenții, în mare măsură, cursurile de psihologie răspund cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească. Cu toate acestea, s-ar putea menționa — privind problema sub aspectul cel mai general — și unele deficiențe în alcătuirea lor. O lipsă însemnată în alcătuirea cursurilor de psihologie este în caracterul lor intrucitiv abstract, rupt de realitate, ceea ce le face adeseori inaccesibile înțelegerii elevilor și studenților. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului și a învățămîntului în școli și facultăți o griji deosebită și permanentă pentru legarea cunoștințelor predate de activitatea practică a oamenilor, de experiența construirii socialismului în țara noastră. În deplină această cerință, cursurile de psihologie trebuie să cuprindă cît mai multe și mai instructive exemple din viața oamenilor muncii, din producția industrială și agricolă. De asemenea, se pot folosi exemple din viața elevilor și a studenților, ca și din literatura și arta noastră progresistă, din realizările noastre pe lîngă științific, tehnic, artistic, cultural etc. Totodată se impune cunoașterea și utilizarea critică a celor mai progresiste tradiții din psihologia noastră, și chiar din psihologia universală.

Se constată, pe lângă aceasta, că nu toate cursurile de psihologie se pot caracteriza printr-o unitate de vederi metodologice în tratarea și interpretarea proceselor și însușirilor psihice. Acest fapt se desprinde, bunăoară, din studierea cursurilor de psihologie elaborate de către colectivul de psihologi din Cluj și București.

În lumea oamenilor de știință problemele se pot discuta și la alt nivel, pot fi interpretate și argumentate în diferite moduri, bineînțeles evitîndu-se greșeliile ideologice-științifice. De altfel, tocmai asemenea discuții principiale, constructive duc la progresul științei respective. Cînd se pune, însă, problema predării cunoștințelor la studenți, și, cu altă mîna, la elevi, credem că este mai just să se evite această diversitate de păreri și interpretări, care i-ar putea duce pe tineri la o concepție eronată, cultivînd, totodată, în conștiința lor, o atitudine de scepticism și neîncredere în realizările științei.

Insistăm asupra faptului că nu numai interpretarea diferitelor probleme psihologice se face uneori în mod neunitar, dar și în folosirea terminologiei există divergențe, echivoacă, confuzii și chiar contradicții, fapt ce pare a fi destul de îngrijorător. În ultima vreme, atît în consfăturile cadrelor de specialitate, cît și în cursurile de psihologie, terminologia psihologică este adeseori evitată sau redusă la terminologia și limbajul fiziologiei activității nervoase superioare. Asistăm și la crearea unui limbaj paralel (psihologic și fiziologic) cu o semnificație identică, ceea ce este greșit din punct de vedere metodologic și științific, dîndu-se la stăruință termenilor lative dintre științe. A folosi, pentru explicarea științifică a fenomenului psihologic, datele fiziologiei materialiste nu trebuie să însemne reducerea fenomenului psihologic la cel fiziologic, deșiintarea psihologiei. Această „practică științifică”, insuficient întemeiată, este întretinută și chiar promovată încă, din păcate, de unii reprezentanți ai psihologiei din țara noastră, sub pretext că se realizează astfel ideea unei psihologii pavloviște.

Mai există și psihologi care păcătuiesc în utilizarea datelor fiziologice pentru fundamentarea problemelor psihologice și dintr-un alt punct de vedere — anume acela al utilizării lor mecaniciste și fără suficiente temeiuri. S-au explicat „pavloviște” unele probleme și în cazurile cînd fiziologia pavloviștă nu oferă încă suficiente date pentru interpretarea unor fenomene psihologice complexe, umane, ceea ce a lăsat adeseori impresia că a face psihologie materialistă înseamnă doar a cunoaște și combina acustic cîteva noțiuni: reflex necondiționat, reflex condiționat, stereotip, dinamic, tip de activitate nervoasă superioară, excitație și inhibiție, analiză și sinteză corticală, sisteme de semnalizare etc.

Credem că sub acest aspect psihologia mai au încă mult de făcut și, mai ales, de refăcut, pentru a ajunge la o colaborare științifică cu fiziologia în sensul indicat și dorit cu adevărat de I. P. Pavlov.

Din acest punct de vedere, spre a evita asemenea rădicări, se impune o colaborare mai strînsă nu numai între cercetătorii științifici, dar și între diferitele catedre de psihologie cu cele de fiziologie, pedagogie, filozofie. În rezolvarea raportului dintre psihologie și fiziologie, filozofia materialist-dialectică ar avea de spus un cuvînt important, dacă nu chiar hotărîtor. Ar fi necesară o legătură mai strînsă, principială, între specialiștii diferitelor centre universitare de la noi și a acestora cu cei din peste hotarele, mai ales cu specialiștii din țările socialiste.

Discutarea problemelor fundamentale și dificile ale psihologiei în „Revista de psihologie”, la ședințele de catedră, în consilii și sesiuni științifice, organizate special pentru dezbateră, ar duce, desigur, la o justă orientare în munca de cercetări științifice, la o îmbunătățire mai sensibilă a cursurilor de psihologie și, în general, la îmbunătățirea predării acestei discipline.

De asemenea, laboratoarele de psihologie (în catedrele unde există) nu oferă studenților cele mai bune condiții de desfășurare a lucrărilor practice, ele nefiind utilitate în chip corespunzător. În afară de aceasta, nici nu avem suficienți specialiști în probleme de psihologie experimentală, ceea ce constituie o lipsă serioasă în desfășurarea lucrărilor practice. Este evident că în domeniul psihologiei experimentale ar trebui specializate mai multe cadre decît pînă acum.

Cadrelor care predau psihologia le revine sarcina de a prezenta sub aspectul instructiv, dar și pe linia educării elevilor și studenților. Conturarea profilului moral al omului de tip nou este un proces anevoios, care necesită utilizarea creatoare a celor mai adecvate metode de educare și instruire, desăvîrșirea modalităților cunoscute, verificarea practică, ca și găsirea unor mijloace noi.

Se știe — și acest lucru a fost semnalat în diferite documente — că educația elevilor și înțelegerea a studenților n-a fost în măsură corespunzătoare în atenția cadrelor didactice în general.

Este de neașteptat faptul că o mare răspundere în ceea ce privește educația comunistă a elevilor și studenților le revine și profesorilor de psihologie. Prin însuși caracterul acestei discipline științifice, prin însuși profilul suferesc al cadrelor care o predau, acestea pot și trebuie să se găsească cît mai aproape de elevi și studenți. Profesorii de psihologie le revine datorită de a fi nu numai profesori, ci și prieteni ai elevilor și studenților, într-un sens adînc și principial.

Nu mai într-o atmosferă de profundă seriozitate, de viață activă și creatoare, de colaborare principială, de sinceră prețuire și încredere reciprocă, de interese comune ale tuturor membrilor colectivului se va putea forma personalitatea elevului și studentului entuziast în fața vieții, pașionat în a cunoaște cît mai mult și cît mai temeinic. Numai prin crearea unor astfel de condiții se vor putea structura, în sensul dorit, intelectul, activitatea, voința, caracterul, eticheta profesională — cu alte cuvinte profilul intelectual și moral al tinerii noastre generații.

Profesorul de psihologie ar trebui să realizeze din fiecare elev un student un om demn, într-un sens larg, de viață noastră socialistă. Pentru aceasta se impune ca profesorul de psihologie să cunoască pe fiecare elev și student în parte, să-l înțeleagă, să-l îndemne spre o viață trăită cît mai intens și cît mai sincer.

În activitatea profesorilor de psihologie, pe această linie formativă, există însă, din păcate, încă mult formalism și răceală neîndreptățită. Mai sînt cadre didactice care își închipuie că a educa înseamnă numai a tine lecții de nivel corespunzător. În realitate, a educa — mai ales cînd educatorul este un profesor psiholog — înseamnă cu mult mai mult, înseamnă a participa activ la viața elevilor sau studenților, a le cunoaște interesele, a le cultiva cu orice prilej calitățile nobile ale omului societății socialiste.

Pentru realizarea acestor sarcini complexe, profesorii de psihologie trebuie să-și amintească, încă mult formalism personal constituind modalitatea cea mai convîngătoare de a educa personalitatea și caracterul elevilor sau studenților. „Învățătura materialistă” — spune Karl Marx — care afirmă că oamenii sînt produsele împrejurărilor și ale educației și că, așadar, oamenii care s-au transformat sînt produsul unor împrejurări și al unei educații modificate uită că împrejurările sînt modificate tocmai de oameni și că educatorul însuși trebuie educat”. În deplin acord cu înțelepciunea acestor idei, considerăm că orice profesor — și cu atît mai mult cel de psihologie — trebuie să fie cît mai om cu om cu o înaltă înțelegere morală, care să știe să influențeze, să formeze și profilul nou al tinerii noastre generații.

prof. ELENA MAFTEI

În timpul consfăturii de la Tecuci.

ÎN ÎNȚIMPINAREA NOULUI AN ȘCOLAR

La punct cu toate amănunțele

Se apropie deschiderea școlilor. Pretinzându-se în fața unei intense pregătiri în vederea acestui eveniment.

În raionul Pucioasa școlile sînt gata să-și primească elevii. În acest raion lucrările de amenajare, întreținere și reparații au fost terminate încă din luna august. Numeroși copii vor învăța, în acest an, în școli noi. În comuna Rîul Alb, în satul Berivoiești, construcțiile noilor localuri de școală — o școală de 7 ani și una de patru ani — sînt terminate. De asemenea, s-a mînat școala de 7 ani din comuna Valea Lungă-Cricov. Cu sprijinul sfaturilor populare, școlile au fost aprovizionate cu combustibil necesar pentru învăț.

La internatul școlii medii din orașul Pucioasa, la cel de la școala de 7 ani din comuna Runcu, precum și la cantina școlară din comuna Valea Lungă-Cricov se fac conserve de răși, se înmagazinează cartofii, ceapa și celelalte legume necesare.

Anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, unitatea locală de distribuție a cărții a distribuit din timp, cooperativelor sătești, manualele și rechizitele școlare, pentru a fi puse la dispoziția elevilor din primele zile de școală. De pe acum, secția de învățămînt a repartizat școlilor cataloagele și imprimările necesare.

În perioada de vară, unele colective didactice au acordat o atenție mare asigurării condițiilor pentru introducerea și extinderea lucrărilor practice de atelier. În acest scop, au fost înzestrate ateliere școlare și laboratoarele și au fost utilizate atelele noi. Așa, de pildă, la școala medie din orașul Pucioasa s-a amenajat un nou atelier de tăcătureri și țîmpărie. În școlile de 7 ani din comuna Brănești s-au deschis cercuri de țesătorie, conduse de tehnicienii din întreprinderile „Ivănus Constantin” și „Olga Bănic”. Sub conducerea profesorilor de specialitate, numeroși elevi din orașul Pucioasa, din comunele Moroeni, Vulcanca-Băi, Șerbănești, Doicești pregătesc deschiderea a cinci cercuri de împiere.

În prezent, în raionul Pucioasa se desfășoară lucrările referitoare la înscrierea și școlarizarea elevilor. Sfatul republican a organizat în întregul raion un organism în scrierii tuturor copiilor în clasele I-IV și V-VII.

Pentru ca în viitorul an școlar să se obțină o frecvență cât mai regulată, cu ajutorul sfaturilor populare și al comitetelor de părinți, în comunele Virfur, Moroeni, în satul Giord, pentru elevii care locuiesc departe, s-au asigurat gazde comune și mijloace de transport.

Cadrele didactice, îndobîzite în învățămînt, vizitează pe părinții elevilor, se interesează de condițiile lor de viață etc.

Secția de învățămînt și cultură a raionului Pucioasa s-a interesat îndeaproape și de primirea și repartizarea tinerilor absolvenți. Tov. Petre Petroșanu, șeful secției de învățămînt și cultură, i-a primit cu multă căldură pe cei opt profesori și învățători tineri. Le-a îndrumări prețioase pentru asupra lor activitate, i-a orientat asupra locurilor de muncă, le-a asigurat transportul în comunele în care vor funcționa a urmări felul în care stăturile comunale i-au cazat.

Încă din anul trecut, în raionul Pucioasa se poate vorbi de o stabilitate a cadrelor didactice, fapt care se resimte din plin în felul cum se pregătesc învățătorii și profesorii pentru noul an școlar. Au verificat și reconșionat, cu mij-

loace locale, materialul didactic, iar pe baza programelor de învățămînt și planifică cu grijă materia de specialitate.

S-au luat interesante măsuri și pentru îmbunătățirea muncii de îndrumare și control. Dornic să asigure ridicarea nivelului activității instructiv-educative din școală, colectivul secției și-a întocmit un plan de activitate care, printre altele, prevede ca inspectorii, împreună cu delegați ai comitetului executiv al sfatului popular raional, să viziteze între 1-15 septembrie a.c. toate unitățile școlare, pentru a urmări felul în care este organizată munca didactică (repartizarea orelor, planificarea materiei, munca metodică, școlarizarea etc.). În întregul raion a fost împărțit în secții, după numărul inspectorilor care vor controla și îndruma școlile în ordinea urgenței — școli cu cadre tinere, școli la care au fost numiți directori noi, școli unde rezultatele anului trecut au fost mai slabe.

P. FRUCHTER

Școala din cartierul Medeea—Constanța avea o singură clasă. Din inițiativa deputatului Maria Neamțu, a directorului școlii Gh. Vulpes și a învățătorului V. Sasu, locuitorii cartierului au început construirea unei noi clădiri, ce va fi gata în curînd.

Mic inventar

3 săli de clasă, coridor, cancelarie — construite la școala de 7 ani nr. 19 din cartierul Medeea din Constanța.

2 săli pentru ateliere — a căror construcție a început la școala de 7 ani nr. 3 din Constanța.

1 laborator și 2 săli de clasă — vor fi gata la 1 octombrie a.c. la școala de 7 ani nr. 21 din cartierul Filimon Sîrbu-Constanța.

2 săli de clasă — construite la Gura-Văii, raionul Fetești.

1 sală de clasă — în comuna Olteni.

2 încăperi pentru internat — la școala de 7 ani cu limba de predare ucraineană din comuna Crișan, raionul Tulcea.

1 balanță de precizie și 3000 lei pentru reparații de braoște, transporturi de materiale — la școala medie nr. 1 „Mircea cel Bătrîn” din Constanța.

1 dulap-vitrină pentru material didactic — la școala elementară nr. 4 din Constanța.

Un cerc agrozootecnic — în grădinița nr. 8 din Constanța și dulapuri individuale pentru hainele copiilor la grădinița nr. 9.

4000 de lei pentru injectorul bucatăriei Internatului, un teren sport amenajat prin muncă voluntară — la Școala pedagogică de fete din Constanța.

1 scenă permanentă construită la școala de 7 ani nr. 5 din Tulcea.

2 ființe arțesene — la școala medie nr. 1 din Tulcea.

3 teșele de țîmpărie, scule, panou pentru mese, material demonstrativ (tablă, fier, lemn) date pentru atelierul școlii medii nr. 1 de către S.N.C.

2 bănci de lăcăturerie, 80 de pile diferite, 7 mēnghe ne, 1 strung-roller și 1 cabinet tehnic cu toate exponatele necesare — pentru atelierul școlii medii nr. 2, date de Direcția Porturilor Maritime.

Dăți, ciocane, compase circulare, executate de elevii școlii profesionale S.N.C. pentru atelierul școlii nr. 11 și nr. 15 din Constanța.

2 hectare arate, semine selecționate, ingineri agronomi pentru îndrumări, puși la dispoziția școlii medii nr. 1 din Tulcea de ferma horticolă din localitate.

Un cerc agrozootecnic — organizat la școala elementară nr. 20 de Stațiunea experimentală zootehnică Oeria Paali.

Un cerc tehnic de motoare și mașini cu aburi, organizat la aceeași școală de Atelierele C.F.R. Paali.

Ateliere proprii, cu utilaj și mașini, puse la dispoziția elevilor școlilor de cultură generală de către Școala profesională de construcții, Șantierul naval Constanța, Întreprinderea metalurgică 1004, Școala profesională metalurgică Tulcea, Trusul 10 construcții, Depoul C.F.R. Fetești, I.M.U.M. din Medgidia.

Ce-ar mai putea adăuga reporterul acestor date și cifre? Aproape nimic! Ba da!

O PRECIZARE. Toate acestea au fost împlinite de cetățeni fie prin autoimpunere, fie prin grija comitetelor de părinți, a unor directori și învățători, fie prin munca voluntară a locuitorilor din cartier, fie prin sprijinul direct al întreprinderilor care patronază școlile. Ele se adăuga celorlalte pregătiri și investiții făcute de stat în regiunea Constanța de organele puterii locale, din fond central, în vederea deschiderii noului an școlar.

Și o CONSTATARE: Cauza școlii a devenit cauza întregului popor.

F. Z. FLORIN

Planul nostru de muncă

Deschiderea noului an școlar este pregătită cu grijă de cadrele didactice din școala noastră. Cu sprijinul secției de învățămînt, lucrările de reparații au fost terminate la timp, biblioteca a fost înzestrată cu cărți noi, materialul didactic pentru primele lecții a fost pus la punct, au fost pregătite cataloagele.

Pentru ca activitatea în școală să se desfășoare în bune condiții, în planul de muncă al școlii am prevăzut sarcini concrete pentru toți membrii colectivului pedagogic. Din primele zile ale lunii septembrie, cadrele didactice vor studia cu atenție programele și manualele, își vor întocmi planurile calendaristice, iar diriginții vor vizita la domiciliu pe acei elevi care în anul școlar trecut au avut frecvența slabă.

În ce privește introducerea primelor elemente de politehnizare, școala noastră a cîștigat în anul școlar trecut oarecare experiență. Profesorii care predau fizica și chimia au folosit un bogat material didactic, diafilme, au organizat vizite în fabrici și uzine, au pregătit experiențe de laborator pe grupe de elevi. Vizitele făcute la fabrica de acid sulfuric de la Valea Călugărească, la rafinaria de petrol din Ploiești, la hidrocentrala de la Bicaz s-au transformat în adevărate lecții. Deși școala noastră nu face parte din unitățile programate de Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru practica în producție, am înghebat totuși în acest scop un mic atelier chiar în incinta școlii.

În noul an școlar îl vom îmbogăți cu scule și materiale, pe care ne vom strădui să le obținem cu sprijinul întreprinderii de material didactic care ne patronază școala, al întreprinderii „Progresul”, care ne-a ajutat în acest sens și în anul trecut, precum și cu sprijinul părinților elevilor.

Plînă la 20 septembrie un grup de profesori vor întocmi un plan concret de vizite în întreprinderi, pe întregul an școlar.

În planul de muncă mai este prevăzută înființarea unui cerc tehnic de legătorie de cărți. În acest scop,

școala și-a procurat o presă și diverse materiale necesare unei astfel de activități, care se va desfășura sub conducerea profesorilor de lucru manual și a instructorilor superioare de pionieri.

S-au prevăzut, de asemenea, unele măsuri în vederea bunei desfășurări a muncii elevilor pe parcela horticolă a școlii. Ca și în anul trecut, sub îndrumarea profesorilor de științe naturale, grupe de elevi vor continua să lucreze la grădina botanică.

„Colțul viu” va fi reorganizat, îmbunătățindu-se notarea observațiilor de către elevi în cartele speciale, se vor reimpodbi colecțiile de plante, insecte etc. În curtea școlii se va instala un pluviometru și alte câteva instrumente, cu ajutorul cărora elevii vor putea face observații asupra variațiilor atmosferice.

La toate obiectele de învățămînt se va continua confecționarea de material didactic cu ajutorul elevilor: aparate, scheme, planșe, modelaje în plastilină, figuri geometrice.

Un loc important în planul nostru îl ocupă munca metodică. Comisiile metodice vor acorda o mare atenție preîntîmpinării și înlăturării rămînelor în urmă la învățătura, evitării fenomenului de supraîncălzire a elevilor, fenomen care a constituit o preocupare serioasă a comitetului pedagogic și în anul școlar trecut.

Cadrele didactice se vor preocupa încă de la începutul anului școlar de pregătirea temeinică a școlărilor. În cadrul consiliilor pedagogice se vor discuta o serie de teme legate de cele mai acute probleme ale școlii, ca de pildă: „Metode de dezvoltare a atenției elevilor în timpul lecției, pe baza învățării pavloviene”, „Educația patriotică în cadrul lecțiilor”, „Deosebirea dintre munca mestegărească și politehnizare” etc.

În munca educativă, școala noastră a obținut în anii trecuți și unele rezultate îmbucurătoare. Nu putem uita, totuși, faptul că au existat unele manifestări de distrugere a avuției obiective de copiat, de suflat, de fugă de la ore și chiar câteva cazuri de furt. Este adevărat

Cauze „obiective”

Majoritatea școlilor din raionul Brăila sînt pregătite pentru primirea sîrbătorii de deschidere a școlilor. Părinții albi și școlii dispense de curățenie, materialul didactic este revizuit și completat, iar magaziele sînt neîncălzite pentru cantitatea de combustibil adusă pînă în prezent.

Am poposit pentru un scurt timp la școala elementară de 4 ani din comuna Tudor Vladimirescu, unde am fost întîmpinat de tovarășa Elena Belu, directoarea școlii. Nu numai părinții, dar și lemnișarii ușilor și ferestrelor vopsite proaspăt își dau o senzație de ceva nou și sănătos, te asigură că micuții școlari se vor simți bine în noul an. Această constatare îmbucurătoare am făcut-o și la școala de 7 ani din comuna Chișcani, unde este directoarea tovarășa Teodora Bordea. Pe lângă impresia reconfortantă, produsă de aspectul localului, la această școală te bucură și ordinea desăvîrșită în care este dispus materialul didactic. Registrul de evidență al copiilor de vîrstă școlară a fost completat și cu datele celor care vor păși în acest an, pentru prima dată, pragul școlii. La fel stau lucrurile într-un număr de 56 de școli din cele 60 cîte are raionul.

Ne pare rău, dar trebuie să vorbim cu totul altfel despre celelalte 10 școli. Care este situația aici? Începutul lunii septembrie, cînd activitatea premergătoare deschiderii noului an pusează din plin, gîsește școlile de 4 ani din comunele Vădeni, Școarțul Nou, Baldoiești și din satele Lacul Sărat, Petru, N. Bălcescu, precum și școlile de 7 ani din comunele Osmani, Tichilești, Pitulăț și Cazacu cu lucrările de reparație neterminate, pe alocuri abia începute. Directorii acestor școli și membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare din comunele respective, atunci cînd sînt întrebați, găsesc cu promptitudine cauzele obiective care au determinat întârzierea reparațiilor: lipsa de fonduri, neglijența întreprinderilor care s-au angajat să efectueze lucrările etc.

Școala elementară de 4 ani din satul Lacul Sărat, comuna Chișcani, are la începutul lunii septembrie acoperișul demontat în vederea reparațiilor. Sîntem și noi de acord cu tov. Constantin Nistor, președintele sfatului popular al comunei Chișcani, că întârzierea lucrărilor se datorează în mare parte întreprinderii de construcții nr. 172 din Brăila. Ne întrebăm, totuși, de ce aceste lucrări au început abia în luna august și nu imediat după terminarea cursurilor, așa cum era normal? Oare de această stare de lucruri nu este răspundătoare și tov. Maria Coman, directoarea școlii, care n-a avut grijă ca lucrările să înceapă la timp?

Aceiași atitudine a avut-o și tovarășul Costică Balaban, directorul școlii de 7 ani din comuna Osmani. După o prealabilă consultare cu secretarul sfatului popular, a ajuns la concluzia că reparația localului poate începe și mai tîrziu, că „mai e pînă la deschiderea cursurilor.

Mai greu decît reparațiile curente ale școlilor merită acțiunile de construire a noilor localuri, prevăzute în planul pe anul 1957. Din cele 4 construcții ce se realizează prin autoimpunere, numai la școala din satul Delești lucrările sînt avansate. În școlile din Mărușu, Gropeni Noi și Tichilești este problematică dac copiii vor putea intra în acest an în noile clădiri. Cît privește școala din Corbul Nou, care se construiește din fond centralizat, lucrările sînt abia la fundamente. Nici în ceea ce privește mobilierul cele 10 școli din raionul Brăila nu am o situație prea bună. La școala de 7 ani din comuna Cazacu, de pildă, lipsesc 23 de bănci, din care cauză în unele clase copiii vor fi nevoiți să se așeze într-o bancă. Lășan la o parte faptul că și băncile existente sînt vechi și în curînd vor fi scoase din uz. De altfel, în privința mobilierului au manifestat o slabă preocupare aproape toate școlile din raionul Brăila. Numai în puține școli, și într-o proporție prea mică, mobilierul vechi a fost înloucit cu altul nou. Este necesar ca întreprinderile care confecționează mobilier să acorde o mai mare atenție calității acestuia. Nu poate fi deloc trecut cu vederea faptul că, în întreprinderea „Filimon Sîrbu” din Focșani a livrat secției de învățămînt a raionului Brăila bănci de o calitate așa de proastă, încît din cele 500 de bucăți contractate numai 190 au putut fi repartizate școlilor. Multe dintre ele s-au deteriorat numai în cursul transportului de la Focșani la Brăila.

Este clar că toate lipsurile semnalate nu se datorază numai unor cauze obiective.

În celelalte zile care au mai rămas pînă la deschiderea cursurilor, este necesar ca toți factorii de care depinde bunul mers al învățămîntului din raionul Brăila să-și înzecească eforturile pentru ca și în acest raion anul școlar să înceapă în bune condițiuni.

ANTOANETA MANTA-ROSIE

directoarea școlii medii nr. 19 „Ion Greangă” din București

V. ALEXANDRU

Pentru buna pregătire a învățătorilor și educatoarelor

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 1380 din 13 iulie 1956 a prevăzut, la pct. 28, ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să organizeze experiența de învățămînt de 6 ani. Conform acestei prevederi, s-a aprobat, începînd cu anul școlar 1957/1958, înființarea a 19 școli pedagogice de 6 ani pentru pregătirea învățătorilor (16 cu limba de predare romînă, 2 cu limba de predare maghiară și 1 cu limba de predare ucraineană) și a 6 școli pedagogice de 6 ani pentru pregătirea educatoarelor (5 cu limba de predare romînă și 1 cu limba de predare maghiară).

Planurile de învățămînt pentru aceste școli, definitive pe baza observărilor primite din partea colectivului unor școli pedagogice de 4 ani, au fost aprobate cu Ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 148 din 25 iunie 1957.

La alcătuirii planurilor de învățămînt pentru școlile pedagogice de învățători (de 6 ani) cu limbele de predare romînă, maghiară și ucraineană s-a ținut seama de planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice de 4 ani, de planul de învățămînt al Institutului pedagogic de 2 ani pentru pregătirea învățătorilor, precum și de programele cadrelor didactice cu experiență din școlile pedagogice de învățători.

Printre aceste planuri de învățămînt se vor asigura absolvenților alți cursuri generale prevăzute în planul de învățămînt al școlii de 11 ani, cît și pregătirea pedagogică de specialitate, print-o îmbinare fîrăpătată și nelorțată a acestora, și ținînd seama de dezvoltarea elevilor.

În primul 4 ani s-au trecut alți obiecte care se predau în clasele VIII-XI ale școlii de cultură generală și care, în majoritatea, stau la baza predării metodelor, cît și acelea care asigură pregătirea educa-

țională (psihologia pedagogică și copilul de vîrstă școlară mică și pedagogia) sau susțin în mare măsură pregătirea de specialitate (anatomia și fiziologia omului, psihologia generală, gramatica romînă și maternă, aritmetica, calligrafia, lucrul manual, muzica instrumentală).

Astfel, prin predarea anatomiei și fiziologiei omului, înțelegerea psihologiei generale care este prevăzută în anul II și care, la rîndul ei, constituie o bază pentru predarea psihologiei pedagogice a copilului de vîrstă școlară mică (anii III și IV) și a pedagogiei (anii III, IV și V), iar aceasta sprijină predarea metodelor și a istoriei pedagogice. De asemenea, pedagogia, psihologia pedagogică și metodele sînt de un real folos pentru desfășurarea practicii pedagogice în anii IV, V și VI.

Menționăm că încă din primii ani de studiu s-au introdus obiectele de cultură generală care asigură pregătirea de specialitate, dar care sînt legate și de predarea metodelor. Printre acestea se pot număra: calligrafia (anii I-III), lucrul manual (anii I-III), educația fizică (anii I-VI), muzica vocală (anii I-VI), desenul (anii I-VI).

Tot în primii 4 ani de studiu se vor re lua unele obiecte de cultură generală învățate numai la clasele V-VII, dar a căror cunoaștere temeinică este absolut necesară pentru viitorii învățători. Astfel, s-a prevăzut predarea limbii materne (gramatica) în 3 ore (anii I, II, III) și limbii romîne (gramatica) la școlile pedagogice maghiare și ucrainene în 5 ore (cîte 2 ore în anii I și II și 1 oră în anul III) și a aritmeticii în 6 ore (cîte 1 oră în anii I și II și cîte 2 ore în anii III și IV).

Pentru a se asigura, încă din primii ani, îmbinarea culturii generale cu cea de specialitate, a fost necesar ca în planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice să se schimbe esențialmente unor obiecte de învățămînt sau a numărului lor de

ore lauză de modul cum sînt ele repartizate la clasele VIII-XI ale școlii de cultură generală. La unele obiecte de cultură generală, care au contribuție însemnată în pregătirea pedagogică a învățătorilor, s-a mînat numărul orelor în comparație cu planul de învățămînt al școlii de 11 ani: psihologia generală 2 ore și logica 2 ore. De asemenea, numărul orelor a fost sporit atît la literatura maternă cît și la literatura romînă la școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare. S-au prevăzut 4 ore de literatura maternă în anul VI, dintre care 2 ore vor fi folosite pentru înțelegerea ciclului de istoria literaturii, iar 2 ore vor fi folosite pentru pregătirea elevilor în vederea alcătuirii de conferințe, pînă la școala a unor piese de teatru, organizarea culegerii de folclor și pentru dezvoltarea dicțiunii, atît de necesară învățătorilor în activitatea didactică și în activitatea social-culturală.

Teoria literaturii se va predă în același număr de ore și după aceeași programă ca la școlile medii de 11 ani.

Psihologia pedagogică a copilului de vîrstă școlară mică (obiect nou introdus în planul de învățămînt al școlii pedagogice de învățători) a fost trecută în anul III, cu 2 ore. S-a avut în vedere ca acest obiect să fie predat după psihologia generală și înainte de a se începe predarea metodelor și a practicii pedagogice, pe care să le poată sprijini în mod temeinic. Pedagogia generală a fost prevăzută în plan cu 6 ore: cîte 2 ore în anii III, IV și V. Studiul acesteia va începe, de asemenea, după predarea psihologiei generale.

În anul III se va studia teoria învățămîntului (didactică), care va sprijini predarea metodelor din anul IV, precum și practica pedagogică, care începe tot în anul IV.

Istoria pedagogiei a fost trecută în anul VI, cu 3 ore, adică după studierea celorlalte discipline pedagogice și a metodelor.

Pentru orientarea viitorilor învăță-

tori în ceea ce privește organizarea muncii școlare, pentru a le da posibilitatea să cunoască legislația, regulamentele și instrucțiunile privitoare la învățămîntul elementar, precum și documentele școlii elementare, s-a introdus în plan un curs cu denumirea „Conducerea și organizarea școlii”, care se va predă în anul VI, în 1 oră.

Metodele se vor predă în anii IV și V, pentru ca predarea lor să înceapă după ce elevii au învățat psihologia pedagogică și pedagogia generală (didactică). De asemenea s-a ținut seama ca predarea metodelor să înceapă după ce elevii vor parcurge, în total sau în cea mai mare parte, materia de cultură generală la obiectele respective și ca fiecare metodă să fie cunoscută de elevi cu un an înainte de a începe să țină lecții practice la specialitatea respectivă.

Repartizarea metodelor s-a făcut astfel: în anul IV — metoda de predare a limbii materne (2 ore), metoda de predare a limbii romîne la școlile pedagogice cu limba maghiară și ucraineană (1 oră) și metoda predării aritmeticii (2 ore). Cunoașterea acestor metode este absolut necesară pentru lecțiile practice la obiectele de bază din planul de învățămînt al școlii elementare de 4 ani — limba maternă, limba romînă și aritmetica — pe care elevii le vor ține în anul următor. În anul V — metoda de predare a limbii materne (1 oră), metoda de predare a limbii romîne la școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare (1 oră), metoda de predare a limbii romîne la școlile pedagogice ale naționalităților conlocuitoare (1 oră), metoda de predare geografică (1 oră), metoda de predare istorică (1 oră), metoda de predare desenului (1 oră), metoda de predare calligrafiei (1 oră), metoda de predare ciclului (1 oră), metoda de predare educației fizice (1 oră), metoda de predare lucrului manual (1 oră).

Studierea acestor metode în anul

V este necesară pentru lecțiile practice la obiectele respective, pe care elevii le vor ține în anul VI.

Practica pedagogică este repartizată în felul următor: 2 ore în anul IV, 5 ore în anul V și 6 ore în anul VI. În anul IV se va face practica psihologică și practica pedagogică, care va consta din asistenta la clasa de elevi. Elevii vor folosi cunoștințele de psihologie pedagogică și de pedagogie generală (didactică) însușite în anul III. În anul V se vor ține lecții practice la limba maternă, limba romînă și matematică, ale căror metode elevii le-au studiat în anul IV. În anul VI se vor desfășura toate formele de practică pedagogică și se vor ține lecții practice la toate obiectele prevăzute în planul de învățămînt la clasele I-IV. Pentru a da posibilitatea viitorilor învățători să se familiarizeze cu producțiile literare adevărate elevilor din clasele I-IV și cu criteriile de selecționare a operelor literare necesare pentru aceste clase, în anul VI s-a prevăzut „Literatura pentru copii” în 2 ore.

Apreciindu-se că este necesar ca viitorii învățători să aibă cunoștințele generale de contabilitate și de cooperare, și avîndu-se în vedere variatele activități pe care trebuie să le desfășoare aceștia în viața școlii, în plan s-a mai prevăzut un obiect nou cu denumirea „Noțiuni de contabilitate și cooperare”. Menționăm că în planul de învățămînt al fostelor școli normale contabilitatea a figurat ca obiect distinct din anul 1933 și pînă la reforma învățămîntului din anul 1953, cînd a fost trecut ca obiect separat în planul de învățămînt din 1938. Igiena școlară a fost prevăzută de asemenea, în anul VI cu 1 oră pe săptămîna.

Pentru înarmarea viitorilor învățători cu tehnicile introducerii elementelor politehnice agricole în învățămînt, cît și pentru acțiunea de propagare a metodelor științifice în agricultură, sarcină de mare importanță ce revine învățătorilor din mediul sătesc, în plan s-a acordat atenția cuvenită

activităților practice. Astfel agrotehnică a fost trecută în anul V cu 2 ore, iar lucrările practice agricole (în anul I-VI) vor urma cu lucrul manual și cu lucrările practice de atelier.

În anul I, II, III s-a trecut în plan cîte o oră de calligrafie, spre a obșinute pe elevi cu scrierea frumoasă și corectă, care le este necesară pentru predarea calligrafiei și abscondișului în clasele I-IV. În acest scop, de un real ajutor este și metoda de predare a calligrafiei.

În comparație cu planul de învățămînt al școlii de 11 ani (clasele VIII-XI) nu s-a prevăzut la școlile pedagogice matematice superioare (algebră superioară, analiză matematică, geometrie analitică), pentru a se evita supraîncălzirea elevilor, mai ales că acestuia nu constituie o cerință pentru pregătirea învățătorilor.

Planul de învățămînt pentru școlile pedagogice de învățători (de 6 ani) cu limbele de predare romînă, maghiară și ucraineană, și pentru școlile pedagogice de educatoare (de 6 ani) cu limba de predare romînă și cu limba de predare maghiară au aceeași structură ca planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice de învățători, cu singura deosebire că aici s-a pus accent pe obiectele și activitățile specifice pregătirii educatoarelor.

Pentru realizarea în cele mai bune condiții a acestor planuri este necesar ca Direcția generală a învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii și secțiile de învățămînt și cultură de pe lângă comitetele executive ale Sfatului popular regional să se preocupe în mod deosebit de asigurarea tuturor condițiilor materiale necesare pentru funcționarea școlilor pedagogice de 6 ani, precum și de încadrarea lor cu cei mai buni profesori, cărora să se asigure continuitatea în muncă la aceste școli.

Planul de învățămînt pentru școlile pedagogice de educatoare (de 6 ani) cu limba de predare romînă și cu limba de predare maghiară au aceeași structură ca planurile de învățămînt ale școlilor pedagogice de învățători, cu singura deosebire că aici s-a pus accent pe obiectele și activitățile specifice pregătirii educatoarelor.

Pentru realizarea în cele mai bune condiții a acestor planuri este necesar ca Direcția generală a învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii și secțiile de învățămînt și cultură de pe lângă comitetele executive ale Sfatului popular regional să se preocupe în mod deosebit de asigurarea tuturor condițiilor materiale necesare pentru funcționarea școlilor pedagogice de 6 ani, precum și de încadrarea lor cu cei mai buni profesori, cărora să se asigure continuitatea în muncă la aceste școli.

Prof. I. LUPU
șeful serviciului pedagogic din Direcția generală a învățămîntului de cultură generală

Analiza literară

La clasa a VIII-a

Exercițiul prezintă în anul școlar trecut a cursului de teorie a literaturii în clasa a VIII-a a arătat că numărul profesorilor, chiar în condițiile de ajun de țară, determinate de apariția în învățământul românesc a metodei noi de adevăratele elemente temeinice, să aștepte să înțeleagă în mod just noțiunile de literatură. Au existat însă în predare și o serie de lipsuri — mai ales în ceea ce privește evaluarea analizei literare. Articolele de față este menit să ajute profesorii în tocmai în această direcție, precizând în mod special înțelegerea prin analiza literară a clasei a VIII-a și cum se efectuează ea în această clasă.

În analiza unui text, reprezentativ pentru o specie și un gen literar, dezvoltarea raționamentului inductiv și deductiv al elevilor. Analizând, de pildă, poezia „Pasa Hassan” de G. Coșbuc și dorind să stabilească din ce compoziție este, vom folosi metoda inductivă, descoperind elementele particulare, de conținut și de formă, capabile să ne ducă spre definiția baladei, specie căreia îi aparține această poezie epică. Elementele ce se vor selecta și caracteriza vor fi: acțiunea, redusă la un singur moment, întâmplarea lesă în comun, numărul redus de personaje cu caracteristici epice săvârșite fapte ce impresionează puternic pe cititor, modul de expunere literară folosit, și forma de versificație.

Stabilirea acestor elemente și înțelegerea lor va duce pe elevi spre formularea definiției speciei literare, formularea definiției ființ, în clasa a VIII-a, concluzia necesară a analizei literare. Elevii trebuie învățați să definească exactă a unei noțiuni se obține prin înțelegerea genului și a diferențelor specifice. În cazul baladei, de care vorbim mai sus, genul este epic, bine să se arate diferența specifică și constituția din toate celele caracteristice asupra cărora s-a insistat în analiză și care deosebesc balada de toate celelalte specii ale genului epic. Este bine să se arate că elevii și genul și specia literară sînt categorii abstracte, folosite din nevoia unei sistematizări și clasificări a operelor literare, pe cînd textul este un gen concret, înțeles în sensul său specific și constituția din toate celele caracteristice asupra cărora s-a insistat în analiză și care deosebesc balada de toate celelalte specii ale genului epic. Este bine să se arate că elevii și genul și specia literară sînt categorii abstracte, folosite din nevoia unei sistematizări și clasificări a operelor literare, pe cînd textul este un gen concret, înțeles în sensul său specific și constituția din toate celele caracteristice asupra cărora s-a insistat în analiză și care deosebesc balada de toate celelalte specii ale genului epic.

Cele spuse pînă aici reprezintă numai o latură a muncii de dezvoltare a gândirii logice a elevilor. Realizată latură o reprezintă dezvoltarea raționamentului deductiv, care se realizează îndeosebi cu prilejul verificării cunoștințelor de teorie a literaturii dobîndite în procesul de învățare. În verificarea cunoștințelor se pornește, de obicei, de la general, adică de la reproducerea definiției, urmată de ilustrarea notelor caracteristice a acesteia prin trăsăturile particulare ale operelor analizate. Cînd profesorii care caută să reproducă în această formă, verificarea, procesul logic folosit la predare — de la analiza operelor la definirea și înțelegerea nuanțelor în sens unic — de la concret la abstract. Tocmai din cauza acestui se întâmplă ca unii elevi să facă greșeli ca cele prezentate în analiza de mai sus. Cînd profesorii care caută să reproducă în această formă, verificarea, procesul logic folosit la predare — de la analiza operelor la definirea și înțelegerea nuanțelor în sens unic — de la concret la abstract. Tocmai din cauza acestui se întâmplă ca unii elevi să facă greșeli ca cele prezentate în analiza de mai sus.

Al doilea obiectiv în studierea teoriei literaturii la clasa a VIII-a este acela de a deprinde pe elevi să descopere și să însușească aspectele esențiale a genului din care face parte o operă literară. Astfel, în analiza unei opere epice primordiale este subiectul, apoi personajele și raporturile dintre ele, după cum într-o operă dramatică se va situa pe primul plan caracterizarea personajelor și raporturile conflictuale. Celelalte elemente sînt aspecte ale operelor, fără a fi neglijate, vor cădea totuși pe planul al doilea. Scopul este să se procedea pentru motivul că elementul specific al genului literar (element existent ca axă caracterizantă în toate operele aparținînd speciei aceluiași gen) este în măsură să furnizeze cele mai multe note din conținutul operei și care urmează să o definească. Astfel, în analiza „Iliadei”, dacă vom studia cu precădere subiectul operei și vom stabili complexa înțelegere de fapte care formează conținutul dramatic, unitatea, interesul și măreția acțiunii, caracterul eroic al întîmplărilor, înțelegerea realului cu fabulosul, vom căpăta noțiunile de bază care ne vor permite să înțelegem înțelegerea exactă a epopeii. În această stimulare a interesului elevilor pentru anumite elemente ale structurii operei literare sînt specifice metode de analiză literară în clasa a VIII-a.

Operele literare analizate pe elevii în clasă ridică adeseori probleme diferite de cele care constituie, în mod obișnuit, obiectul discuțiilor în ora de teorie a literaturii. Constatînd prezența unor probleme în balada sau folosirea largă a descrierii de natură intrinsecă, profesorul poate discuta cu elevii despre înțelegerea elementelor caracteristice, de formă și de expresie artistică. De exemplu, literatură la fel, analizăm un pastel sau o meditație, avem prilejul să lămurim locul speciei pe care aceste specii îl ocupă în cadrul genului liric. Mulți elevi nu fac deosebirea între balada, legendă și poem, îndeosebi atunci cînd se vorbește de poezii cu conținut istoric. De aceea, în lecția curentă, avînd ca temă studiul unei opere literare, poem — fie într-o oră de recapitulare și sistematizare și bine să se impuneze problema deosebirii între speciile literare amintite, folosindu-se în acest scop compararea. De exemplu: de ce nu cunoaște lirica populară pastelul; dacă odată sînt un poem și o meditație, de ce se deosebesc? etc. Oricare ar fi problema pusă în discuție, ea trebuie rezolvată din timp de profesor și studiată temeinic, pentru a fi prezentată elevilor într-un chip convingător, ne bazăm exemplul din literatura română și universală.

Din cele arătate pînă aici se desprinde faptul că în clasa a VIII-a analiza literară are un anumit specific — sub raportul scopului urmărit — care o deosebesc de analiza li-

terară efectuată în clasele V-VII sau în clasele IX-XI. Cu toate acestea, și la clasa a VIII-a metoda principală de analiză literară rămîne conversația. Lecțiile de analiză vor fi precedate de lecții introductive, în care profesorul va face o revizuire considerabilă asupra scriiturii și genezei operei, va explica titlul acesteia, și va rezuma subiectul, arătînd locul și timpul acțiunii, viața prezintă în linii mari — personajele și raporturile dintre ele, lecția încheindu-se cu recomandarea lecturii integrale a operei, din care se vor putea citi câteva fragmente în clasă.

În cadrul lecției cu toate verigile — cel mai mult folosită în sistemul de lecții consacrat unui capitol — analiza literară începe cu o conversație introductivă, care îl pregătește pe elevii pentru tema nouă ce li se va preda. Tema nouă nu cuprinde numai opera ce va fi citită și analizată, ci și noțiunile de teorie a literaturii care sînt necesare și însușite pe baza analizei. În legătură cu aceasta se ridică o întrebare: în pregătire ne vom referi la conținutul operei sau la noțiunile de teorie literară care formează baza analizei literare, obiectul lecției noi? Cred că, în limita posibilului, pregătirea trebuie să se refere atât la teoria literară citită și la opera folosită ca literatură.

Unii profesori folosesc, în această împrejurare, câteva întrebări stereotipe, de felul următor: „Ce gen literar studiem? Ce specie am studiat? Care este tematica? În ce timp a fost studiat din acest gen literar? Astăzi vom studia una din aceste specii și anume... Acest procedeu, comod prin mecanismul lui, are însă multe dezavantaje. În primul rând, el este de seamă și acela că nu stimulează interesul pe care îl presupune însușirea activă a noilor cunoștințe. Elevii trebuie atrași, chiar din pragul lecției, în activitatea creatoare, prin elemente care cer eforturi ale inteligenței lor, mobilizarea facultăților lor de a face asociații noi mai variate. Aceasta se realizează însă numai prin analiza activă a textului literar, care să ducă fără greș la enunțarea temei lecției noi.

După lectura model se va stabili tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta. În momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Sînt totuși foarte numeroase opere literare care, deși aparțin unui gen literar determinat, folosesc toate modulele de expunere literară. În acest caz, stabilim ce mod e folosit cu preponderanță de-a lungul operei, arătînd că acesta e modul specific genului din care face parte opera analizată. Totodată, stabilim rolul compozițional al celorlalte module de expunere folosite. Așa, de pildă, în „Dan, căpitan de plai” modul predominant este narativ, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

terară efectuată în clasele V-VII sau în clasele IX-XI. Cu toate acestea, și la clasa a VIII-a metoda principală de analiză literară rămîne conversația. Lecțiile de analiză vor fi precedate de lecții introductive, în care profesorul va face o revizuire considerabilă asupra scriiturii și genezei operei, va explica titlul acesteia, și va rezuma subiectul, arătînd locul și timpul acțiunii, viața prezintă în linii mari — personajele și raporturile dintre ele, lecția încheindu-se cu recomandarea lecturii integrale a operei, din care se vor putea citi câteva fragmente în clasă.

În cadrul lecției cu toate verigile — cel mai mult folosită în sistemul de lecții consacrat unui capitol — analiza literară începe cu o conversație introductivă, care îl pregătește pe elevii pentru tema nouă ce li se va preda. Tema nouă nu cuprinde numai opera ce va fi citită și analizată, ci și noțiunile de teorie a literaturii care sînt necesare și însușite pe baza analizei. În legătură cu aceasta se ridică o întrebare: în pregătire ne vom referi la conținutul operei sau la noțiunile de teorie literară care formează baza analizei literare, obiectul lecției noi? Cred că, în limita posibilului, pregătirea trebuie să se refere atât la teoria literară citită și la opera folosită ca literatură.

Unii profesori folosesc, în această împrejurare, câteva întrebări stereotipe, de felul următor: „Ce gen literar studiem? Ce specie am studiat? Care este tematica? În ce timp a fost studiat din acest gen literar? Astăzi vom studia una din aceste specii și anume... Acest procedeu, comod prin mecanismul lui, are însă multe dezavantaje. În primul rând, el este de seamă și acela că nu stimulează interesul pe care îl presupune însușirea activă a noilor cunoștințe. Elevii trebuie atrași, chiar din pragul lecției, în activitatea creatoare, prin elemente care cer eforturi ale inteligenței lor, mobilizarea facultăților lor de a face asociații noi mai variate. Aceasta se realizează însă numai prin analiza activă a textului literar, care să ducă fără greș la enunțarea temei lecției noi.

După lectura model se va stabili tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta. În momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Sînt totuși foarte numeroase opere literare care, deși aparțin unui gen literar determinat, folosesc toate modulele de expunere literară. În acest caz, stabilim ce mod e folosit cu preponderanță de-a lungul operei, arătînd că acesta e modul specific genului din care face parte opera analizată. Totodată, stabilim rolul compozițional al celorlalte module de expunere folosite. Așa, de pildă, în „Dan, căpitan de plai” modul predominant este narativ, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

terară efectuată în clasele V-VII sau în clasele IX-XI. Cu toate acestea, și la clasa a VIII-a metoda principală de analiză literară rămîne conversația. Lecțiile de analiză vor fi precedate de lecții introductive, în care profesorul va face o revizuire considerabilă asupra scriiturii și genezei operei, va explica titlul acesteia, și va rezuma subiectul, arătînd locul și timpul acțiunii, viața prezintă în linii mari — personajele și raporturile dintre ele, lecția încheindu-se cu recomandarea lecturii integrale a operei, din care se vor putea citi câteva fragmente în clasă.

În cadrul lecției cu toate verigile — cel mai mult folosită în sistemul de lecții consacrat unui capitol — analiza literară începe cu o conversație introductivă, care îl pregătește pe elevii pentru tema nouă ce li se va preda. Tema nouă nu cuprinde numai opera ce va fi citită și analizată, ci și noțiunile de teorie a literaturii care sînt necesare și însușite pe baza analizei. În legătură cu aceasta se ridică o întrebare: în pregătire ne vom referi la conținutul operei sau la noțiunile de teorie literară care formează baza analizei literare, obiectul lecției noi? Cred că, în limita posibilului, pregătirea trebuie să se refere atât la teoria literară citită și la opera folosită ca literatură.

Unii profesori folosesc, în această împrejurare, câteva întrebări stereotipe, de felul următor: „Ce gen literar studiem? Ce specie am studiat? Care este tematica? În ce timp a fost studiat din acest gen literar? Astăzi vom studia una din aceste specii și anume... Acest procedeu, comod prin mecanismul lui, are însă multe dezavantaje. În primul rând, el este de seamă și acela că nu stimulează interesul pe care îl presupune însușirea activă a noilor cunoștințe. Elevii trebuie atrași, chiar din pragul lecției, în activitatea creatoare, prin elemente care cer eforturi ale inteligenței lor, mobilizarea facultăților lor de a face asociații noi mai variate. Aceasta se realizează însă numai prin analiza activă a textului literar, care să ducă fără greș la enunțarea temei lecției noi.

După lectura model se va stabili tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta. În momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Sînt totuși foarte numeroase opere literare care, deși aparțin unui gen literar determinat, folosesc toate modulele de expunere literară. În acest caz, stabilim ce mod e folosit cu preponderanță de-a lungul operei, arătînd că acesta e modul specific genului din care face parte opera analizată. Totodată, stabilim rolul compozițional al celorlalte module de expunere folosite. Așa, de pildă, în „Dan, căpitan de plai” modul predominant este narativ, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

terară efectuată în clasele V-VII sau în clasele IX-XI. Cu toate acestea, și la clasa a VIII-a metoda principală de analiză literară rămîne conversația. Lecțiile de analiză vor fi precedate de lecții introductive, în care profesorul va face o revizuire considerabilă asupra scriiturii și genezei operei, va explica titlul acesteia, și va rezuma subiectul, arătînd locul și timpul acțiunii, viața prezintă în linii mari — personajele și raporturile dintre ele, lecția încheindu-se cu recomandarea lecturii integrale a operei, din care se vor putea citi câteva fragmente în clasă.

În cadrul lecției cu toate verigile — cel mai mult folosită în sistemul de lecții consacrat unui capitol — analiza literară începe cu o conversație introductivă, care îl pregătește pe elevii pentru tema nouă ce li se va preda. Tema nouă nu cuprinde numai opera ce va fi citită și analizată, ci și noțiunile de teorie a literaturii care sînt necesare și însușite pe baza analizei. În legătură cu aceasta se ridică o întrebare: în pregătire ne vom referi la conținutul operei sau la noțiunile de teorie literară care formează baza analizei literare, obiectul lecției noi? Cred că, în limita posibilului, pregătirea trebuie să se refere atât la teoria literară citită și la opera folosită ca literatură.

Unii profesori folosesc, în această împrejurare, câteva întrebări stereotipe, de felul următor: „Ce gen literar studiem? Ce specie am studiat? Care este tematica? În ce timp a fost studiat din acest gen literar? Astăzi vom studia una din aceste specii și anume... Acest procedeu, comod prin mecanismul lui, are însă multe dezavantaje. În primul rând, el este de seamă și acela că nu stimulează interesul pe care îl presupune însușirea activă a noilor cunoștințe. Elevii trebuie atrași, chiar din pragul lecției, în activitatea creatoare, prin elemente care cer eforturi ale inteligenței lor, mobilizarea facultăților lor de a face asociații noi mai variate. Aceasta se realizează însă numai prin analiza activă a textului literar, care să ducă fără greș la enunțarea temei lecției noi.

După lectura model se va stabili tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta. În momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Sînt totuși foarte numeroase opere literare care, deși aparțin unui gen literar determinat, folosesc toate modulele de expunere literară. În acest caz, stabilim ce mod e folosit cu preponderanță de-a lungul operei, arătînd că acesta e modul specific genului din care face parte opera analizată. Totodată, stabilim rolul compozițional al celorlalte module de expunere folosite. Așa, de pildă, în „Dan, căpitan de plai” modul predominant este narativ, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Un alt aspect central al analizei îl constituie stabilirea și caracterizarea elementelor de conținut. Acum se vor desprinde și discuta elementele ce conduc la formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

Excursie instructivă

Profesorii de geografie din diferite regiuni ale țării, care au urmat cursurile de perfecționare la București, au făcut în cursul lunii august o excursie pe traseul: București — Pitești — Slatina — Craiova — Rovinari — Tg. Jiu — Petroșani — Lupeni — Hunedoara — Adă-Kaleh — T. Severin — Craiova — Caracal — București.

Excursia a fost plină de învățăminte. Participanții și-au îmbogățit cunoștințele de geomorfologie și de geografie economică și s-au familiarizat cu terenul.

După parcurgerea fiecărei etape a excursiei, unii participanți au dat explicații asupra terenului parcurs și asupra caracteristicilor etapei următoare. În mine și în unele explicații au fost date de specialiști întreprinderilor respective.

Pe distanța București — Craiova, excursioniștii au străbătut partea de nord a cîmpiei Vlăscia, cîmpia de divagare, unde au putut observa, la un moment dat, platforma Cîndești, apoi au intrat în cîmpia piemontică a Piteștilor și după aceea în platforma coșneană. De la Slatina au coborît spre Olt, care și deslășoară lunca pe o distanță de cîtiva km. pe partea dreaptă, spre deosebire de Jiu, care în dreptul Craiovei are lunca pe partea stîngă. Pe acest traseu (Pitești—Craiova), excursioniștii au putut observa schelele petrolifere, toate noi, unele în activitate, altele în forare.

De la Craiova, oraș cu așezare centrală în regiunea care-i poartă numele, și cu o puternică industrie, creată în mare măsură în timpul anilor de democrație populară, traseul a fost continuat pe valea Juiului pînă la Lupeni.

Pe acest traseu, foarte interesant sînt salele de pe partea stîngă a Juiului (de la Craiova pînă la Tg. Jiu), toate așezate pe terasa inferioară a Juiului și înșiruite de-a lungul șoselei. Aceste sate, care fac impresia unui singur sat, în special de la Filiași la Tg. Jiu, cu casele înșiruite de-a lungul unei singure șosele, poartă numele de „sate-omizi”. Unul dintre aceste sate, alături nu departe de Tg. Jiu, este Rovinari, cu renumita mină de lignit „la lumina zilei”, cunoscută pe harta țării numai de vreo 4 ani.

În urma acestor analize — restrîns în raport cu scopul pe care l-am urmărit — obținem elementele necesare formulării definiției speciei literare pe care o predăm în ora respectivă. La acestea se adună prin recapitulare și gruparea elementelor deținute în cursul analizei și care constituie notele diferențiale ale speciei respective, față de celelalte specii ale genului liric.

Într-o compoziție epică vom pune accentul pe desfășurarea gradată a acțiunii, insistînd asupra momentelor ei principale — de la expunerea pînă la dezvoltarea. Urmărim acțiunea, vom vorbi implicit și de personaje, care sînt caracterizate în primul rînd, prin faptele și comportarea lor. În acest fel elevii își vor putea da seama de înțelegerea și complexitatea acțiunii, de numărul și caracteristicile personajelor, de rolurile sociale, de atmosfera realității sau fanteziste a operei. Așadar, el vor fi în posesia trăsăturilor cerute de definiția speciei literare predată. Ca și în compozițiile lirice se vor urmări și aici aceeași procedee de stil, limbă și versificație, specifice genului epic: hiperbolic, alegoria, prozopopeea, repetiția, gradată etc.

Analiza compozițiilor dramatice se asemănă mult cu a celor epice. Deosebirea constă în faptul că interesul cititorului său al spectatorului este solicitat nu de particularitățile întîmplărilor înfățișate, ci de frământările sufletești ale personajelor, de conflictul dintre ele, de rezolvarea fericită sau tragică a acestui conflict. De aceea, în analiză, accentul va cădea pe gruparea și caracterizarea personajelor. Ilustrînd trăsăturile de caracter ale acestora prin atitudini, fapte, comportări, limbaj elevii își vor putea da seama de mediul social-istoric în care se petrece acțiunea și de desfășurarea însăși a acțiunii.

Un alt moment al analizei literare, care este și concluzia logică a acestei, îl constituie formularea definiției speciei literare din care face parte opera analizată. După ce s-a stabilit tema operei și atitudinea scriitorului față de aceasta, în momentul introductiv al analizei conținutului operei, profesorul va folosi o întrebare care să conțină indicații asupra modului de expunere literară folosit în opera analizată. Înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic. Acum e momentul să se discute și despre modul de expunere literară folosit în opera analizată, înțelegerea și însușirea diferențelor dintre doi indivizi sau tabere îl arată pe cînd dramatic.

De aici, se întinde spre nord depresiunea subcarpatică, de origine tectonică, a Tg. Juiului. În mina de la Rovinari am observat puternice excavatoare care mușcă cantități mari de lignit, astăzi numai la cîtiva metri sub pătura de pămînt de deasupra. Lignitul formează aici un singur strat, destul de gros (8—12 m). Transportul lui pînă la siloz se face, prin bandă rulantă, acționată de curent electric de la Paroseni. De altfel, toată cantitatea de lignit de la Rovinari se încarcă doar din acest siloz înalt, în vagoane, cu destinația „Ter-sint planificat cu o producție zilnică de lignit de 2.000 tone.

Destul de interesantă a fost, de asemenea, inversiunea de relief locală, aflată imediat la nord de Bumbești, unde altitudinea scade, pe o mică distanță, de la 345 m. la 325 m. Cauza acestei scăderi de altitudine, pe o suprafață restrînsă, se atribuie eroziunii puternice a dol aluveni ai Juiului. Tot la nord de Bumbești, pînă la Livezeni, punctul de înființare al Juiului, este un Jiu de vest, excursioniștii nu văzînd localitatea Petroșani și Petrița (așezate pe Jiu de est) și centralele Vulcan, Paroseni și Lupeni (așezate pe Jiu de vest) și au putut admira vînturile și celulele locuitori ai insulei, care vorbesc un dialect turco-sirbo-romin, lucrăză astăzi mai mult în cooperativa de construcții și cooperative de țigări. Pentru cine n-a văzut insula de mai mult timp, este așadar aștăzi mult schimbătoare, pește tot fiind cur

VARSOVIA: CONFERINȚA MONDIALĂ A EDUCATORILOR

ION NISTOR
președinte al C.C. al S.M.I.C.

În zilele de 20-29 august a.c. au avut loc la Varșovia lucrările Conferinței mondiale a educatorilor. Conferința a fost convocată din inițiativa F.I.S.E. și ca a avut ca scop să discute importante probleme în legătură cu situația școlii și a educatorilor din toată lumea și îmbunătățirea ei. La lucrări au participat, ca delegați, observatori sau invitați, învățători și profesori din 57 de țări, reprezentanți ai organizațiilor sindicale afiliate și neafiliate la F.I.S.E., precum și membri ai unui număr important de organizații naționale autonome independente. Au fost prezente de asemenea reprezentanți ai Biroului internațional al învățământului de la Geneva, ai UNESCO, ai Federației democratice mondiale a femeilor (F.D.M.F.), ai Federației internaționale a profesorilor din învățământul secundar oficial (FIPESO) și al F.S.M.

Situația școlii și a educatorilor

Comitetul de organizare a Conferinței a considerat necesar să pună în discuția reprezentanților imense majorități a educatorilor din lume, în primul rând, problema situației școlii și a educatorilor, posibilitatea de a îmbunătăți — ca cea mai arzuată problemă — care preocupă pe toți în cel mai înalt grad în momentul de față, chiar dacă ea se pune în forme foarte diferite, după condițiile concrete din fiecare țară.

La această problemă s-a prezentat raportul profesorului Guo Abdoulaye, membru al Sindicatului profesorilor din Senegal, precum și coraportele prof. Faysal Chaik-el-Ard vicepreședinte al Federației educatorilor din Siria, al profesorului Selki Niyahara de la Facultatea de pedagogie a Universității din Tokio, al profesorului Pasquale Lemme, consilier tehnic în Ministerul Educației din Brazilia, al dr. W. Dorst, director al Institutului central de pedagogie din Republica Democrată Germană.

Raportele, coraportele și discuțiile care au urmat în legătură cu această problemă au scos la lumină o extremă inegalitate în ce privește dezvoltarea sistemelor de învățământ.

În țările coloniale marea majoritate a copiilor nu sînt cuprinși în învățământul primar. De aceea este mare numărul analfabeților. În Somalia britanică și italiană, de exemplu, 99,9% din populație este analfabetă; în India și Egipt, țări devenite independente dar unde urmele colonialismului nu s-au șters încă, sînt 81% și respectiv 78% analfabeți.

În țările capitaliste industrializate, cum sînt cele din Europa occidentală, de exemplu, școala are o situație mult inferioară nevoilor și posibilităților actuale. Învățământul se desfășoară în condiții grele, cu lipsă de locuri și de profesori, cu clase supralncărate, uneori pînă la peste 60 de elevi. În aceste țări învățământul secundar și tehnic este insuficient în raport cu cerințele populației și nevoile statului. Statele capitaliste afectează educației fonduri extrem de mici din cauza cheltuielilor mari pentru înarmare. În această situație, învățătorii și profesorii, în colaborare cu toate elementele progresiste luptă pentru îmbunătățirea condițiilor învățământului.

În țările socialiste s-au realizat mari progrese în ceea ce privește dezvoltarea școlii, lichidarea analfabetismului, extinderea învățământului secundar, tehnic și superior. Desigur, însă, că și aici se pune problema îmbunătățirii continue a învățământului, paralel cu dezvoltarea în ritm viu a întregii vieți sociale.

Au fost ridicate și probleme privitoare la conținutul învățământului. S-a arătat, de pildă, că în țările coloniale, în puținele școli în care sînt educați copiii, învățământul se desfășoară în spiritul metropolei, urmînd tendințe de asimilare. Învățământul secundar și mai ales învățământul superior sînt foarte greu accesibile autohtonilor. Proportia profesorilor și elevilor autohtoni este mult inferioară celei a profesorilor și elevilor de origine metropolitană. În Algeria, de exemplu, în învățământul oficial sînt numai 500 de educatori de origine musulmană, dintr-un total de 15.000. O altă latură caracteristică învățământului în țările coloniale este discriminarea rasială. În Africa de Sud, de exemplu, în plin secol XX este legitimă segregarea rasială în școli. Discriminarea rasială este de asemenea de mare actualitate în Statele Unite ale Americii, unde trăiesc aproape 14.000.000 negri. Școala din țările coloniale este folosită în sprijinul menținerii sistemului colonial. Conținutul învățământului este conceput în funcție de nevoile și interesele burgheziei din metropolă. Manualele școlare nu sînt adaptate nici condițiilor concrete, nici nevoilor poporului.

Reprezentantul profesorilor din Africa de Sud a subliniat în mod deosebit în cuvîntul său problema discriminării rasiale. El a arătat că africanii sînt privați de drepturi cetățenești, nu au dreptul de vot, nu au dreptul de a intra la teatru, bi-

de vedere comune în privința drumului pe care trebuie să se dezvolte acțiunea unită în vederea îmbunătățirii situației școlii și a educatorilor din lumea întreagă.

Pe ordinea de zi a Conferinței au fost înscrise patru probleme: 1) Situația școlii și a învățătorilor și profesorilor din lumea întreagă. Cum trebuie ea îmbunătățită; 2) Educația tineretului în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare; 3) Căminul internațional al educatorilor și 4) Organizarea Zilei mondiale a Chartei educatorilor.

Cu toată diversitatea de opinii politice și de credințe religioase care au caracterizat pe participanții la Conferință, aceasta a reflectat unitatea de vederi în problemele dezvoltării viitoare a școlii și a educației tineretului, în raport cu cerințele vieții contemporane. Deși raportorii, coraportorii și participanții la discuții aparțineau unor partide politice și organizații naționale cu orientări diferite, ei au avut aceleași puncte de vedere în problemele discutate, animați fiind de aceeași dorință — consolidarea unității mondiale a educatorilor, asigurarea drepturilor și libertăților profesionale, dezvoltarea școlii, educarea în spirit democratic a tineretului, apărarea păcii și întărirea prieteniei între popoare.

Există trăsături comune în lupta pentru bunul mers al învățământului

Situația școlii fiind diferită, diferite vor fi de la o țară la alta mijloacele pentru a o îmbunătăți. Dar, cu toate caracteristicile naționale determinate de realitățile concrete din fiecare țară, cu toate formele proprii și originalitatea metodelor, există totuși trăsături comune.

În toate țările coloniale găsim revedicări asemănătoare, de pildă a celeia privitoare la pregătirea și perfecționarea unui personal autohton, care să lucreze în școli, sau lupta pentru școlarizarea copiilor, îmbunătățirea programelor în sensul adaptării lor la nevoile maselor populare, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice. Se duce de asemenea lupta neobosită pentru libertate și drepturi democratice pentru profesori. Această luptă se încadrează în mișcarea generală de eliberare pe care o duce întregul popor în fiecare din aceste țări.

În țările capitaliste se duce lupta pentru caracterul laic al învățământului, pentru un învățământ științific. Profesorii și învățătorii din aceste țări duc luptă unită cu părinții elevilor, cu muncitorii, cu întregul popor pentru o politică școlară democratică.

În țările socialiste dezvoltarea planificată a tuturor domeniilor vieții sociale duce la dezvoltarea școlii.

Educația tineretului în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare — sarcină de seamă

Participanții la Conferință au manifestat un mare interes pentru problemele educației patriotice a elevilor. Referatul „Educația tineretului în spiritul dragostei de patrie și prieteniei între popoare” întocmit de I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., a privit problema sub toate aspectele și a arătat căile curente folosite de școala sovietică în acest scop. Au luat apoi cuvîntul reprezentanți ai profesorilor vietnamezi, maghiari, japonezi, polonezi, bulgari și alții.

S-a subliniat de la început că una din sarcinile cele mai importante care revine pedagogilor din lumea întreagă în lupta pentru apărarea păcii o constituie educarea copiilor și tineretului în spiritul patriotismului și prieteniei între popoare. Această sarcină pornește de la necesitatea coexistenței statelor cu sisteme politice și economice diferite și de la relațiile care trebuie să aibă drept scop pacea, securitatea,

Germania, pentru o școală democratică.

În țările socialiste structura școlii corespunde nevoilor imediate și viitoare ale societății. Aici învățământul este democratic, copiilor celor ce muncesc pot învăța pînă la calificarea cea mai înaltă.

În intervențiile lor, delegațiile R.P. Română și R. Cehoslovacă referindu-se și la problema l-a de pe ordinea de zi privitoare la situația școlii și a profesorilor, au arătat pe scurt ce se poate realiza pentru școala și învățământul într-un stat de democrație populară, unde școala este pusă în slujba poporului și unde clasa muncitoare, condusă de partidul ei, acordă toată grija dezvoltării tineretului, pregătirii lui pentru viață, educării lui în spiritul păcii și prieteniei între popoare. În revoluția culturală care se desfășoară în

Există trăsături comune în lupta pentru bunul mers al învățământului

Paralel cu eforturile statului, în acest sens, sindicatele joacă un mare rol în promovarea intereselor școlii și educatorilor.

Conferința a subliniat cu putere faptul că, deși lupta pentru îmbunătățirea situației școlii și a cadrelor didactice are caracteristici naționale, se desfășoară în condiții foarte diferite, pentru succesul ei toți educatorii din lume trebuie să colaboreze în spiritul unei strînse solidarități internaționale. Studiul diverselor experiențe naționale, dezvoltarea schimbului de delegații, de materiale documentare, organizarea unor conferințe și seminarii internaționale sînt miente să ajute la desfășurarea unor acțiuni comune încununate de succes pentru îmbunătățirea situației învățământului și educatorilor din lumea întreagă. Lupta comună trebuie să se îndrepte în primul rînd împotriva curselor înarmărilor, obtaclului cel mai mare în calea dezvoltării învățământului din lumea întreagă.

Datoria profesorilor este să se lupte înăuntrul generației de pericol războiului, de amenințarea bombei atomice și de hidrogen. Rolul mișcării internaționale a educatorilor este să dezvolte spiritul de colaborare internațională și să creeze unitatea sindicală internațională. În scopul educării tineretului în spiritul libertății, democrației și păcii, în scopul îmbunătățirii condițiilor lor de muncă și de viață.

Conținutul rezoluțiilor dovedește că s-a căzut de acord asupra unor importante măsuri concrete, care vor contribui la întărirea unității și colaborării educatorilor din lumea întreagă.

Conferința apreciază că acțiunea unită, internațională, a profesorilor se poate realiza prin: — schimb de delegații, întîlniri, seminarii, conferințe regionale și internaționale, cu care prilej să se discute problemele noi puse de dezvoltarea școlii și mișcarea sindicală; organizarea de expoziții și schimbul de publicații, corespondență și material didactic; organizarea unor campanii internaționale comune cu teme ca: Înlăturarea discriminărilor în școală, lupta pentru menținerea nației și pentru dezarmare.

Pentru realizarea acestor sarcini s-a constituit un comitet de coordonare compus din reprezentanți F.I.S.E. și ai unor organizații de învățători și profesori din diverse regiuni ale lumii.

Acest comitet se va întrîni odată pe an, pe cît posibil, în diferite părți ale lumii. Comitetul va convoca o Conferință mondială a învățătorilor și profesorilor în perioada celor 3 ani care vor urma.

S-a făcut Conferinței propunerea unanimă de a se institui o Zi mondială a Chartei educatorilor, propunere care a fost adoptată. Scopul acestei zile este să facă pe profesori conștienți de drepturile și obligațiile lor, incluse în Chartă, să dezvolte printre învățători și profesori solidaritatea internațională.

Această zi trebuie să se sărbătorească în spiritul unității de acțiune a organizațiilor naționale și internaționale, indiferent dacă învățătorii și profesorii sînt sau nu membri unui sindicat. S-a adoptat, ca zi a Chartei educatorilor, data de 20 noiembrie. În țările în care scopurile Chartei și drepturile învățătorilor au fost deja realizate, această zi poate să ia forma unei sărbători care să exprime într-o formă solemnă ferma hotărîre de a îmbunătăți încă mai mult condițiile de viață și de muncă în școli. În timp ce în celelalte țări în această zi învățătorii și profesorii își vor lua an-

ne cu alte popoare, începînd de la copiii din instituțiile preșcolare.

Principalul mijloc în această complexă activitate educativă îl constituie predarea obiectelor de învățămînt prin care elevii învăță să cunoască și să prelucrase limba poporului, trecutul patriei, cu monumentele lui glorioase, creațiile poporului, figurile de eroi, de oameni de știință și artă, frumusețile și bogățiile țării, realizările obținute de oamenii muncii în procesul marilor transformări revoluționare.

Totodată, prin predarea obiectelor de învățămînt, elevii cunosc viața altor popoare, istoria și geografia țărilor respective, contribuția pe care aceste popoare au adus-o și o aduc în patrimoniul culturii universale.

S-a arătat că lectura în afară de clasă, discuțiile cu caracter etc., audierea unor emisiuni speciale la radio și vizionarea celor de televiziune, schimbul reciproc de delegații, extinderea turismului pentru copii, corespondența între clase colective de elevi și între elevi, aniversarea unor oameni mari care au muncit pentru progresul omenirii, a unor luptători pentru onoare, libertatea și independența patriei, aniversarea unor date și evenimente care aduc o contribuție în promovarea ideilor de pace și prietenie între popoare constituie de asemenea mijloace importante pentru a dezvolta la elevi dragostea de patrie și prietenia cu alte popoare.

Specificul fiecărei țări, determinat de trecutul ei istoric, de condițiile social-politice, de cultura și civilizația lor, de problemele naționale prezente și de viitor dau un colorit deosebit procesului de educație a patriotismului la elevi.

Așa, de exemplu, în Republica Democrată Germană problema centrală care stă în fața școlii ca și a întregului popor german este unificarea patriei pe baze pașnice și democratice. În procesul de educare a patriotismului acesta urmează să fie obiectivul principal. Aceleași sarcini se pun și în fața școlii din Republica Democrată Vietnam în acțiunea de educare a elevilor.

Conferința a subliniat că în țările coloniale și dependente lupta educatorilor împotriva asupritorilor se răsfrînge în cadrul școlii prin tot mai multe acțiuni menite să ducă la democratizarea învățământului și la promovarea ideilor de patriotism fierbinte față de popor.

În țările socialiste dezvoltarea planificată a tuturor domeniilor vieții sociale duce la dezvoltarea școlii.

Dorința de unitate s-a afirmat cu putere

gajamentul să continue lupta pentru realizarea scopurilor incluse în Charta lor.

Pentru asigurarea succesului acestei zile vor fi folosite larg diferite mijloace de publicitate: presă, reu-

lăzirea și prietenia popoarelor, precum și lupta împotriva cosmopolitismului și naționalismului șovin.

S-a făcut o temeinică analiză a eșecului patriotismului, a conținutului său și s-a insistat asupra formelor în care se exprimă dragostea de patrie și sentimentul de prietenie cu alte popoare în educarea elevilor în spiritul patriotismului s-a arătat că trebuie să se țină seama de condițiile specifice din fiecare țară.

Vorbînd despre patriotismul sovietic raportul prof. I. A. Kairov a arătat condițiile sociale, economice și politice care au fost create în urma Marii Revoluții din Octombrie, care a dus la desființarea claselor exploatare și la închegarea unității moral-politice a poporului. Patriotismul sovietic constituie izvorul, temeliea eroismului și a moralității care se manifestă în toate sectoarele de viață și activitate.

Discuțiile s-au referit în cea mai mare parte la căile și mijloacele prin care se dezvoltă la elevi dragostea de patrie și sentimentul de prietenie

cu alte popoare, începînd de la copiii din instituțiile preșcolare.

Principalul mijloc în această complexă activitate educativă îl constituie predarea obiectelor de învățămînt prin care elevii învăță să cunoască și să prelucrase limba poporului, trecutul patriei, cu monumentele lui glorioase, creațiile poporului, figurile de eroi, de oameni de știință și artă, frumusețile și bogățiile țării, realizările obținute de oamenii muncii în procesul marilor transformări revoluționare.

Totodată, prin predarea obiectelor de învățămînt, elevii cunosc viața altor popoare, istoria și geografia țărilor respective, contribuția pe care aceste popoare au adus-o și o aduc în patrimoniul culturii universale.

S-a arătat că lectura în afară de clasă, discuțiile cu caracter etc., audierea unor emisiuni speciale la radio și vizionarea celor de televiziune, schimbul reciproc de delegații, extinderea turismului pentru copii, corespondența între clase colective de elevi și între elevi, aniversarea unor oameni mari care au muncit pentru progresul omenirii, a unor luptători pentru onoare, libertatea și independența patriei, aniversarea unor date și evenimente care aduc o contribuție în promovarea ideilor de pace și prietenie între popoare constituie de asemenea mijloace importante pentru a dezvolta la elevi dragostea de patrie și prietenia cu alte popoare.

Specificul fiecărei țări, determinat de trecutul ei istoric, de condițiile social-politice, de cultura și civilizația lor, de problemele naționale prezente și de viitor dau un colorit deosebit procesului de educație a patriotismului la elevi.

Așa, de exemplu, în Republica Democrată Germană problema centrală care stă în fața școlii ca și a întregului popor german este unificarea patriei pe baze pașnice și democratice. În procesul de educare a patriotismului acesta urmează să fie obiectivul principal. Aceleași sarcini se pun și în fața școlii din Republica Democrată Vietnam în acțiunea de educare a elevilor.

Conferința a subliniat că în țările coloniale și dependente lupta educatorilor împotriva asupritorilor se răsfrînge în cadrul școlii prin tot mai multe acțiuni menite să ducă la democratizarea învățământului și la promovarea ideilor de patriotism fierbinte față de popor.

În țările socialiste dezvoltarea planificată a tuturor domeniilor vieții sociale duce la dezvoltarea școlii.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Educația patriotismului pune probleme deosebite în țările care se găsesc sub influența străină. Astfel, în cuvîntul său, delegația japoneză a arătat condițiile extrem de grele în care luptă educatorii în această țară pentru democratizarea școlii, împotriva imperialismului american și a monopolurilor japoneze, care promovează și în rîndurile copiilor politica de naționalism șovin și de cosmopolitism.

Educatorii japonezi opun acestel politici o largă mișcare democratică pentru a feri tineretul de aceste influențe nefaste. Filmul documentar japonez „Nikkkyoso”, care a fost prezentat în fața participanților la Conferință, a ilustrat cîteva aspecte din această luptă. În film se vede clar cum educatorii japonezi, organizați în sindicatul „Nikkkyoso”, desfășoară puternice demonstrații de stradă, care se sfîrșesc uneori prin ciocniri violente cu poliția japoneză, pentru drepturile și libertățile educatorilor și copiilor, pentru apărarea instituțiilor școlare împotriva transformării lor în baze militare americane.

Sindicatul „Nikkkyoso”, de comun acord cu populația din Japonia, care luptă pentru pace, a adresat guvernului un energie protest în care spune răsplat: „Noi nu vom trîmbi tinerii pe cîmpurile de bătălie”.

Educatorii japonezi întreprind numeroase acțiuni pe linia educării tineretului în spiritul dragostei de patrie și al prieteniei între popoare. O inițiativă luată în acest sens este publicarea cărții „Copiii lumii”, care cuprinde lucrări ale copiilor din numeroase țări ale globului. S-a propus ca această carte să fie editată și difuzată în toate țările, ca un puternic mijloc de educare a elevilor în spiritul prieteniei între popoare.

În țările coloniale și dependente lupta educatorilor împotriva asupritorilor se răsfrînge în cadrul școlii prin tot mai multe acțiuni menite să ducă la democratizarea învățământului și la promovarea ideilor de patriotism fierbinte față de popor.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Toți într-un glas împotriva nedreptății

În Conferință s-a afirmat cu deosebită putere hotărîrea unanimă de a duce luptă unită pentru îmbunătățirea situației școlii și a educatorilor, acolo unde ea este astăzi grea. Delegații unor țări în care profesorii sînt privați de libertăți democratice au propus Conferinței adoptarea unor moțiuni de protest care să fie adresate guvernelor respective. S-au făcut apeluri către toți educatorii din lume să scrie lupta dreaptă pentru revendicările juste ale profesorilor din țările în care învățământul se desfășoară în condiții grele.

La propunerea delegatului Algeriei, Conferința a adoptat în unanimitate o moțiune de protest din partea reprezentanților a peste 7 milioane de pedagogi împotriva conflictului din Algeria, care creează o situație atît de grea școlii și educatorilor.

Un membru al delegației franceze, lînd apoi cuvîntul, a declarat că educatorii francezi se desolidarizează total de politica guvernului francez în Algeria și luptă pentru democratizarea învățământului.

Educatorii greci, împiedecați să participe la lucrările de la Varșovia, au trimis Conferinței un mesaj în care salută pe participanți și a arătat pe scurt situația grea a învățământului din țara lor. Mesajul arată, printre altele, lupta educatorilor greci pentru îmbunătățirea învățământului și a situației cadrelor didactice.

Mesajul vorbea apoi despre situația copiilor din Cipru, care sînt adesea ridicați din mijlocul familiilor lor. Educatorii greci au cerut Conferinței mondiale a profesorilor și învățătorilor să sprijine apelul lor pentru încetarea măsurilor de represiune îndreptate împotriva școlii, profesorilor, ca și a tuturor celor ce muncesc, din Cipru.

Conferința a adoptat în unanimitate o moțiune care cere guvernului Guatemalei să elibereze din exil și să repună în posturi pe educatorii privați de libertate sau îndepărtați de la catedră.

Conferința a aprobat moțiunea adresată guvernului din Venezuela, în care se cere eliberarea și repunerea în drepturi a profesorilor expulzați.

Reprezentantul R. P. Ungare a ridicat în Conferință problema copiilor maghiari care, împinși de elemente responsabile în perioada contrarevoluției din toamna anului 1956, se află acum departe de că-

minii, conferințe, radio. De asemenea, la organizarea acestei zile trebuie să-și dea contribuția autoritățile publice și întreaga societate. Nu numai profesorii sînt răspunzători de educația tineretului, ci societatea întreagă. Lupta pentru îmbunătățirea vieții și muncii învățătorilor și profesorilor este o problemă a societății și trebuie realizată cu ajutorul ei, prin efort general.

O comisie care s-a creat va lua legătura cu alte organizații care n-au fost prezente la lucrările de la Varșovia, pentru a se alătura la această acțiune a sărbătorii Zilei mondiale a Chartei.

În comisi s-au mai discutat și problemele privitoare la pregătirea profesională a tineretului, precum și cele referitoare la activitatea tinerilor pedagogi. În comisia pentru învățământul profesional și tehnic s-a ajuns la concluzia că tineretul trebuie să fie pregătit în raport cu noua dezvoltare a tehnicii și a nevoilor societății.

În concluzie, s-a arătat că învățătorii și profesorii trebuie să se ocupe de această problemă colaborînd strîns, și direct, cu toate forțele interesate în progresul economic, social și cultural — în mod deosebit cu clasa muncitoare.

Sistemul pregătirii profesionale aplicat în țările socialiste s-a bucurat de o deosebită apreciere. Delegații din celelalte țări au arătat interes deosebit față de experiența la care au ajuns în acest domeniu.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Conferința mondială a profesorilor a propus diferitele organizații, interesate în problema pregătirii profesionale, crearea unui Comitet internațional al învățământului tehnic și al pregătirii profesionale, care să organizeze întîlniri și schimburi de materiale documentare și care să desfășoare o largă campanie pe arena internațională pentru o pregătire profesională democratică.

În seclă care a discutat problemele tinerilor educatori s-a ajuns la formarea unei comisii care și-a propus să stingă informații cu privire la condițiile de muncă ale tinerilor profesori.

Pe baza acestor informații se va desfășura o acțiune susținută pentru obținerea unor condiții mai bune de muncă.

Aspecte de la Conferința mondială a educatorilor, de la Varșovia